Chia Sẻ

11-12
2017 (372)

Nội San Thông Tin Tỉnh Dòng Thánh Phanxicô Việt Nam. Bình An và Hạnh Phúc - Pax et Bonum

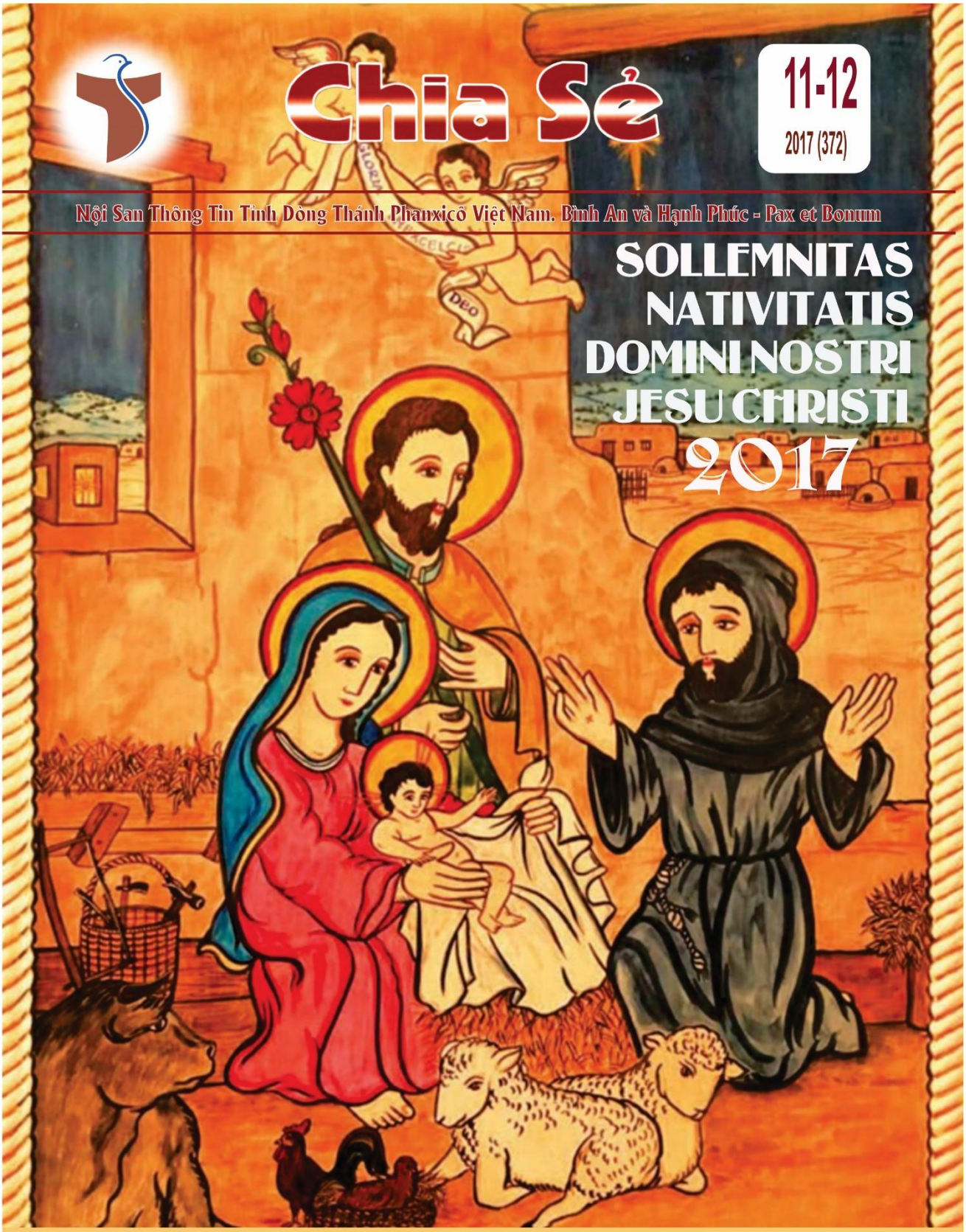

- ✓ Tâm tình người miền Tây
- ✓ Bắt đầu lại từ Đức Kitô
- ✓ Phanxicô một mình chống lại tất cả
- ✓ Khơi nguồn hiểu biết, mở lối yêu thương

Lịch gửi bài

Tháng	Cộng đoàn – Điểm	Ban Ngành	GĐ. PS
1 & 2	Vĩnh Phước, Đồng Dài, Sathầy Cồn Én, Hòa Hội, Hà Nội, Ân Phúc Cần Thơ	Phúc Âm Hóa Huấn Luyện	PSTT CPS

Nội Dung:

Thư Anh Tổng Phục Vụ 03

Tin Tỉnh Dòng..... 7

Tin Toàn Dòng..... 11

Tin Nhà

- *Tin CĐ Bình Giã 14*
- *Tin CĐ Xuân Sơn..... 16*
- *Tin Cầu Ông Lãnh 17*
- *Tin CĐ Cù lao Giêng..... 19*
- *Tin CĐ Gia Hòa..... 21*
- *Tin CĐ Suối Dầu..... 23*
- *Tin CĐ Nhà Tỉnh Dòng..... 25*

Chia sẻ trong Chia-sẻ

- *Bắt đầu lại từ Đức Kitô..... 27*
- *Phúc cho ai bị bách hại vì sống công chính..... 29*
- *Phanxicô một mình chống lại tất cả 30*
- *Khơi nguồn hiểu biết, mở lối yêu thương..... 36*
- *Hạnh động nhỏ, ý nghĩa lớn 38*
- *Đêm thánh ca mùa vọng 2017 ..... 39*

Trang Thường huấn 40

Trang Thơ..... 45

Những ngày ghi nhớ 47

Thư ANH TỔNG PHỤC VỤ

ĐẠI LỄ GIÁNG SINH ĐỨC KITÔ GIÊSU, CHÚA CHÚNG TA

THIÊN CHÚA ĐÃ TRỞ NÊN PHÀM NHÂN, ĐỂ CON NGƯỜI CÓ THỂ TRỞ NÊN THIÊN CHÚA

Chúng ta hãy đến Bêlem xem chuyện gì đã xảy ra

Năm nay, Hạt dòng Thánh Địa mừng Bát Bách Chu Niên ngày thành lập. Dòng Anh Em Hèn Mọn không thể phớt lờ biến cố đã thúc đẩy Anh Em Hèn Mọn đi truyền giáo. Tôi và anh Phó Tổng Phục Vụ đã muốn hiện diện giữa anh em, vì sứ điệp của Thánh Địa thách thức mọi Anh Em Hèn Mọn hiện nay. Ngôi Lời Thiên Chúa đã cắm lều ở giữa chúng ta và trở nên Con Người, ngõ hầu Thiên Chúa cư ngụ ở giữa nhân loại theo thánh ý của Chúa Cha. Tại Bêlem, Thiên Chúa mang bộ mặt loài người.

Verbum abbreviatum (Ngôi Lời khiêm tốn)

Thánh Phanxicô đã yêu cầu những Anh Em giảng thuyết hãy dùng ít lời (Luật 9,4). Thánh nhân lý luận như sau: Vì Chúa đã trở thành Ngôi Lời bé mọn. Trong quá khứ, Thiên Chúa đã nói nhiều lần và bằng nhiều cách qua các ngôn sứ. Qua các thế kỷ, Lời Thiên Chúa đã vươn ra. Nay Thiên Chúa đang nói qua Người Con, là Lời khiêm tốn. Lời trở nên xác phàm trong Chúa Giêsu và tóm tắt tất cả mạc khải: Thiên Chúa là tình yêu. Cha Guerric Igny, một đan sĩ dòng Xitô, đã viết: "Chúa Giêsu là lời rút gọn, sao cho mọi lời cứu độ được hoàn tất trong lời rút gọn, vì Người là Lời thực hiện và hoàn thành kế hoạch của Thiên Chúa. Chúng ta đừng ngạc nhiên, nếu Lời đã hoàn tất mọi lời mà các ngôn sứ đã nói với chúng ta, vì Lời đã muốn "rút gọn sứ điệp" và bằng cách đó, đã trở nên "bé nhỏ". Đối với thánh Phanxicô, Anh Em Hèn Mọn phải công bố Lời Thiên Chúa nhập thể, *lời khiêm tốn*. Rút gọn Lời Thiên Chúa thì cũng tương tự như việc thánh Phanxicô và Anh Em làm cho mình trở nên bé nhỏ: Cách thức Rao Giảng của anh em

Phan Sinh là làm cho mình trở nên hèn mọn, ít nữa là giống như *Verbum abbreviatum* (Ngôi Lời khiêm tốn) đã thực hiện.

Chúa Kitô nhập thể, ngay cả khi Ađam không phạm tội

Không giống như nhiều nhà tư tưởng Kitô giáo trong thời đại của mình, Duns Scotus, một môn đệ của thánh Phanxicô, đã bênh vực quan niệm cho rằng Con Thiên Chúa vẫn trở nên người phàm, cho dù nhân loại không phạm tội. Duns Scotus đã viết: "Khi nghĩ rằng Thiên Chúa hẳn đã từ bỏ công trình Nhập Thể, nếu Ađam đã không phạm tội, đó là một điều hoàn toàn vô lý! Do đó, tôi quả quyết rằng việc sa ngã không phải là nguyên nhân khiến Thiên Chúa tiền định cho Chúa Kitô nhập thể, và ngay cả khi chẳng có ai sa ngã – dù là thiên thần hay con người – thì theo giả thiết này, Chúa Kitô vẫn được tiền định theo cùng một thể thức ấy" (*Reportata Parisiensia*, trong III Sent., d. 7, 4). Đối với Duns Scotus là một nhà thần học lạc quan, mầu nhiệm Con Thiên Chúa nhập thể hoàn tất công trình tạo dựng. Quan niệm này thay đổi cách nhìn của chúng ta về toàn thể công trình tạo dựng, mà Thiên Chúa đã nâng lên tầm mức của Người. Chúng ta hãy xem xét hệ quả của tầm nhìn đó về phương diện sinh thái và môi trường. Tầm nhìn ấy thay đổi quan điểm của chúng ta về thế giới và các mối tương quan trong xã hội, theo viễn cảnh mà Đức Giáo Hoàng Phanxicô gọi là "sinh thái học toàn diện".

Sinh hạ tại Bêlem, vùng đất của nghịch lý

Bêlem là quê hương của bà Ruth. Bà đi mót những gié lúa mà thợ gặt làm vung vãi trên cánh đồng của ông Bôz. Điều đó đã làm cho ông chủ chú ý và yêu chuộng bà, và cuối cùng, ông đã kết hôn với bà, dù bà là người dân Moab, kẻ ngoại bang. Tình yêu của họ đã hạ sinh Obed, cha của Giesê, và Giesê là cha của vua Đavit. Trong gia phả vua Đavít và con của Đavít, có một người ngoại bang, đó là bà Ruth người Moab.

Ngôn sứ Mica đã tiên báo rằng, Đấng Mêsia sẽ xuất thân từ một ngôi làng nhỏ bé là Bêlem và ngôn sứ Isaia đã tuyên bố Đấng Mêsia được sinh ra bởi một trinh nữ (*Parthenos* trong bản dịch LXX) thuộc dòng dõi vua Đavít và trinh nữ gọi Người là Emmanuel, "Thiên Chúa ở với chúng ta".

Ngôn sứ Samuen đến xức dầu thánh hiến vua Israen tại cánh đồng của ông Bôz, là nơi bà Rút đã mót lúa và Đavít dẫn đàn chiên đi ăn. Đó là nơi các mục đồng Bêlem đã sống ngoài trời suốt đêm để chăn giữ đoàn chiên, và đã tiếp nhận tin mừng Chúa Kitô giáng sinh: "*Hôm nay*, một Vị Cứu Thế đã sinh ra cho anh em".

Hoàng đế Augustô nắm quyền cai trị thế giới và truyền lệnh mở cuộc điều tra dân số, trong khi Con Thiên Chúa đang được sinh ra, yếu đuối và mỏng giòn như mọi người khác. Người được sinh ra như một đứa trẻ ẩn danh, trong sự nghèo khó tại hang Bêlem. Sứ thần đem Tin Mừng không xuất hiện tại các cung điện của vua Hêrôđê hay với những kẻ có quyền thế trên thế giới, nhưng đã hiện ra với các mục đồng, là những kẻ bị người giàu và quyền thế khinh miệt.

Cớ vấp ngã của mầu nhiệm Thiên Chúa Nhập Thể

Các sấm ngôn đã tiên báo và ca ngợi Đấng Mêsia, ngay từ khi chào đời, là "hài nhi gánh vác quyền bính trên vai, danh Người là Cố Vấn kỳ diệu, Thiên Chúa hùng mạnh, Cha muôn thuở, Hoàng Tử Bình An". Thế mà hài nhi lại xuất hiện yếu đuối, ẩn danh. Tại một hang động, một phụ nữ có thai đã sinh hạ một hài nhi. Không ai lưu ý, chẳng ai trong số những kẻ có uy thế đã quan tâm. Sau khi sinh, bà Mẹ Maria đã bọc hài nhi trong tã và đặt nằm trong máng cỏ.

Một con người chào đời giống như nhiều người khác, nhưng đây là việc chào đời của một con người mà chỉ một mình Thiên Chúa mới có thể ban tặng cho chúng ta, một con người "vốn dĩ là Thiên Chúa" (Pl 2,6), một con người vốn là Ngôi Lời Thiên Chúa mặc lấy xác phàm. Từ lúc ấy, Thiên Chúa không chỉ hiện diện giữa chúng ta, mà còn là một người trong chúng ta, một người mặc lấy nhân tính chúng ta và làm bạn với hết mọi người.

Đây là mầu nhiệm mà chúng ta cử hành trong Đại Lễ Chúa Giáng Sinh: Đấng Tối Cao đã hạ mình xuống vì chúng ta; Đấng Vĩnh Cửu đã trở nên kẻ phải chết, Đấng Toàn Năng đã trở nên yếu đuối, Đấng Thánh liên đới với tội nhân, Đấng Vô Hình đã trở nên hữu hình. Thiên Chúa đã trở nên phàm nhân trong Chúa Giêsu, con bà Maria. Biến cố ấy đã làm nghi ngờ (khủng hoảng) về mọi mối tương quan, trong đó Thiên Chúa là Thiên Chúa, và con người là phàm nhân, vì Thiên Chúa tách biệt với con người do tính siêu việt. Với việc Chúa Giáng Sinh, nhân loại ở trong Thiên Chúa và Thiên Chúa ở trong nhân loại, và từ nay, chúng ta không thể nói và nghĩ đến Thiên Chúa mà không nói và nghĩ đến nhân loại. Từ khi chào đời cho đến chết, Hài Nhi ấy sẽ nói về Thiên Chúa bằng chính cuộc sống, lời nói, hành động, bằng thân xác được trao ban và phó nộp cho những kẻ làm điều gian ác.

Sau thánh Bênađô Clairveaux, không ai nhấn mạnh đến nhân tính của Chúa Giêsu và việc nhập thể của Người hơn thánh Phanxicô Assisi. Đó là một yếu tố không thể thiếu trong đoàn sủng Phan Sinh. Sau khi Thần-Nhân chào đời, lòng nhân đạo thì quan trọng hơn ngày Hưu Lễ, con người thì lớn hơn Lề Luật, thờ phượng Thiên Chúa trong Thần Khí và sự thật thì tốt hơn việc thờ phượng tại Giêrusalem.

Các sứ thần là thừa tác viên phục vụ cho cuộc mạc khải trên đây, thứ nhất là sứ thần đã hiện ra với các mục đồng, rồi ca đoàn các thiên thần – theo Origen thì có 70 thiên thần của các quốc gia – ngợi khen Thiên Chúa và nhìn nhận Vinh Quang của Người. Họ loan báo cho chính các mục đồng, là những kẻ bị coi là "rốt hết" trong dân Israen, vì họ đã không tuân giữ luật thanh sạch trong hoang địa. Họ là những người đầu tiên đón nhận Tin Mừng. Chính họ là những người mà sứ thần Chúa hôm nay được sai đến để loan báo Tin Mừng Thiên Chúa.

Thiên Chúa trở nên người phàm, để con người có thể trở nên thần thánh

Thiên Chúa kêu gọi con người, để họ được thần hóa, biến đổi và được bao bọc trong ánh sáng. Khi chúng ta nhận biết Con Thiên Chúa qua sự đơn sơ của một trẻ sơ sinh bọc trong tã, sự khiêm hạ ấy phải làm cho mắt chúng ta mở ra.

Đây chính là đức tin của loài người chúng ta: Sự sống đã được biểu lộ trong sự nghèo hèn tại Belem và người nghèo là những kẻ đã đón nhận đức tin ấy. Đây là những lời được gán cho một trong các giáo phụ: "Các bạn đã nhìn thấy anh em (hay chị em) của mình, ắt các bạn đã nhìn thấy Thiên Chúa". Bởi lẽ, nay thì chúng ta nhìn thấy Thiên Chúa, gặp gỡ, nhìn nhận, yêu mến và tôn thờ Người trong những người nam và người nữ mà chúng ta gặp mỗi ngày. Việc thần hóa trở nên khả thi, khi mọi Kitô hữu đến gần bàn tiệc Bánh Thánh Thể và Bêlem trở thành "Nhà Bánh" đối với họ (trong từ nguyên Hy Lạp, Bêlem có nghĩa là nhà bánh).

Trái đất đã sinh hoa trái

Lễ Giáng Sinh muốn nói rằng, Chúa Kitô muốn sinh ra trong lòng các tín hữu. Angelô Silesiô, một nhà thần bí gốc Hà Lan, đã nhận định: "Ngay cả khi Chúa Kitô đã được sinh ra ngàn lần tại Bêlem, nhưng nếu Người không được sinh ra

trong bạn, thì bạn vẫn hư mất mãi mãi". Một đan sĩ Xitô thời Trung Đại đã nói thêm: "Chúa Kitô vẫn chưa được sinh ra. Người được sinh ra mỗi khi một ai đó trở thành Kitô hữu".

Thánh Phanxicô Assisi đã chú giải trong Huấn Ngôn 1: "Mỗi ngày Người hạ mình xuống (Pl 2,8), như xưa Người rời *ngai vàng* (Kn 18,15) mà đến trong lòng Đức Trinh Nữ. Hàng ngày, Người đến với chúng ta một cách khiêm nhường. Hàng ngày Người rời cung lòng Chúa Cha (x. Ga 1,18;6,38) để ngự xuống trên bàn thờ, trong tay linh mục". Chúa Kitô sinh ra trên bàn thờ, mỗi khi linh mục cử hành Thánh Lễ.

Thánh Phanxicô đã so sánh việc Chúa Kitô Giáng Sinh và Thánh Thể, đến nỗi khi thánh nhân dựng lại máng cỏ Bêlem tại làng Grecciô, người đã không muốn đặt tượng ảnh trong hang, nhưng chỉ muốn cử hành bí tích Thánh Thể trên máng cỏ, vì tại nơi ấy, Chúa "đến với chúng ta một cách khiêm nhường". Anh chị em thân mến, chúng ta hãy ghi nhớ điều đó khi tham dự Lễ Đêm Chúa Giáng Sinh và nhìn nhận Chúa đang đến.

Ánh sáng chiếu dọi vào cảnh tối tăm của chúng ta

Thánh Inhaxiô Antiokia đã giải thích cho các Kitô hữu Ephêsô hiểu được biểu tượng ánh sáng chiếu dọi vào cảnh tối tăm của chúng ta: "Một ngôi sao chiếu sáng trên bầu trời rực rỡ hơn các ngôi sao khác, lộng lẫy khôn tả xiết và hết sức lạ lùng. Ngôi sao ấy gây ra một sự bối rối lớn lao: Đâu là nguồn gốc của ngôi sao mới xuất hiện và rất khác với các ngôi sao khác? Kể từ ngày đó, mọi điều bí ẩn đã được giải đáp, mọi xiềng xích của sự ngoan cố đã bị bẻ gãy và sự vô tri đã tiêu tan. Thế lực xưa kia của Satan đã bị sụp đổ, vì Thiên Chúa đã xuất hiện với hình hài phàm nhân, để thực hiện một trật tự mới là sự sống vĩnh cửu".

Hôm nay, chúng ta đang sống trong thế giới toàn cầu hóa, chúng ta cần phải có lòng can đảm vững mạnh thì mới có thể trở nên con cái ánh sáng và đôi khi sự ngã lòng xúi giục chúng ta đừng trở nên con cái ánh sáng.

Hôm nay, trong một thế giới chuyển biến, chúng ta được mời gọi tái khám phá điều này: Tảng đá là Lời Thiên Chúa, nhập thể trong Chúa Giêsu. Người ban cho chúng ta một nơi nương tựa vững chắc và an toàn, khiến chúng ta được vững mạnh và cuộc sống chúng ta được bình an.

Mùa Xuân Ả Rập đã đốt lên một chút hy vọng tại phương Đông, một niềm hy vọng đã tiêu tan quá nhanh. Nói về ánh sáng xuất hiện và một ngôi sao chiếu sáng trên bầu trời, Lễ Chúa Giáng Sinh lại cho phép chúng ta tiếp tục hy vọng thêm một lần nữa. Trong một thị trường tiêu thụ, lễ Chúa Giáng Sinh nói với chúng ta về Ngôi Lời đã trở nên bé nhỏ, chọn lựa sự điều độ và thấp hèn, và nhắc cho chúng ta nhớ rằng hạnh phúc không hệ tại việc sở hữu hay làm cho mình lớn hơn, nhưng làm cho mình nhỏ lại để phục vụ anh chị em. Lễ Chúa Giáng Sinh phục hồi niềm hy vọng Kitô giáo và xua tan nỗi lo sợ về tương lai.

Đức Lêô Cả đã viết: "Chúng ta tạ ơn Thiên Chúa Cha, nhờ Chúa Con và trong Chúa Thánh Thần, vì lòng nhân từ, Người đã tỏ lòng thương xót chúng ta, và dù chúng ta đã chết trong tội, Thiên Chúa đã làm cho chúng ta được tái sinh với Chúa Kitô, ngõ hầu chúng ta có thể trở nên những thụ tạo mới trong Chúa Kitô, và trở nên những tác phẩm mới trong tay Người".

Chúc Mừng Lễ Chúa Giáng Sinh. Nguyện xin người Con của Trinh Nữ Maria tuôn đổ tràn đầy niềm vui vào lòng Anh Em.

Rôma, ngày 29 tháng 11 năm 2017

Đại lễ mừng kính toàn thể các thánh trong gia đình Phan Sinh

Tu sĩ Michael A. Perry, OFM

Tổng Phục vụ và Tôi Tớ

Antôn Nguyễn Ngọc Kính, OFM chuyển ngữ (christmas-letter-minister-general-2017)

TIN TỈNH DÒNG

NGÀY GẶP GỠ GIA ĐÌNH PHAN SINH VIỆT NAM

Nhân dịp anh William J. Short, OFM, Giám đốc Trung tâm Nghiên cứu và Học vấn Phan Sinh quốc tế Collegium S. Bonaventurae Roma, đến thăm Tỉnh dòng Thánh Phanxicô Việt Nam từ ngày 10 đến ngày 17 tháng 12 năm 2017. Tỉnh dòng tổ chức một buổi Hội thảo về Linh đạo Phan Sinh dành cho anh chị em trong Gia đình Phan Sinh tại Việt Nam vào sáng thứ Năm ngày 14/12/2017 tại Nhà Tỉnh Dòng, số 3 – 5 Mai Thị Lựu, P. Đakao, Quận 1, Tp. HCM. Số tham dự viên có mặt khoảng 120 người, gồm đại điện các Dòng Phan Sinh: Các chị Clara tại Đan viện Thủ Đức, các chị Clara tại

Đan viện Xuân Sơn, các chị Phan Sinh Thừa Sai Đức Mẹ, các chị Phan Sinh Thừa sai Nữ Vương các Thiên Thần, các chị Thừa sai thành Assisi, các chị Dòng Capuchin của Thánh Gia Thất, các chị Dòng Ba Thánh Phanxicô – Nữ tử của Thánh Êlisabeth, các chị Dòng Bệnh viện Thánh Phanxicô Nhật Bản, các anh chị em Phan Sinh tại Thế và Giới trẻ Phan Sinh, các anh em Dòng OFM Cap, các anh em Dòng OFM Conv, và các anh em chủ nhà OFM.

Chương trình bắt đầu từ 7 giờ 45 sáng với phần giới thiệu các thành phần đến tham dự của anh Giuse Ngô Ngọc Khanh, OFM và phần chào mừng của anh Giám tỉnh Inhaxiô Nguyễn Duy Lam, OFM. Khoảng 8 giờ 00, anh William J. Short bắt đầu bài thuyết trình về chủ đề: ***"Sống căn tính Phan Sinh trong bối cảnh hôm nay"***. Bài thuyết trình của anh đề cập đến ba điểm chính: Sáng tạo, Hoà Bình, Người nghèo. Sau phần trình bày của anh Short, các thính giả đặt các câu hỏi xin anh làm sáng tỏ. Buổi hội thảo diễn ra trong bầu khí sinh động, trao đổi cởi mở trong tinh thần anh chị em trong một Gia đình Phan Sinh. Trước

khi kết thúc buổi hội thảo, anh Phó Giám tỉnh Giuse Vũ Liên Minh, OFM, thay mặt các tham dự viên có lời cám ơn anh W.J. Short đã chia sẻ rất thiết thực và rõ ràng, với vốn kiến thức Phan Sinh rộng lớn của anh đã giúp cho người nghe hiểu rõ và xác tín hơn để sống tròn đầy các căn tính Phan Sinh của chúng ta trong thế giới hôm nay. Cuối cùng, mọi người hát chung bài "Kinh Hoà Bình" của Thánh Phanxicô như là một quyết tâm, cố gắng của mọi người trong việc sống những căn tính mà Cha Thánh đã để lại cho chúng ta. Sau đó mọi người ghi hình lưu niệm tại sân của Nhà Tỉnh dòng.

Sau giờ Hội thảo, mọi người cùng chia sẻ bữa cơm trưa huynh đệ với anh em OFM tại Nhà Tỉnh Dòng. Bữa cơm đơn sơ nhưng thấm đượm tình huynh đệ Phan Sinh. Đây là những dịp tốt để những người con của Thánh Phanxicô trên đất Việt này có cơ hội gặp gỡ, chia sẻ, trao đổi, để có thể hướng đến việc cùng nhau mang hạt giống Phan Sinh nhân rộng ra khắp quê hương chúng ta và thế giới.

GẶP GỠ CÁC ANH EM GIAI ĐOẠN HUẤN LUYỆN KHỞI ĐẦU

Văn phòng Huấn luyện và Học vấn tổ chức ngày Gặp gỡ đầu nhiệm kỳ của Huấn Luyện Khởi Đầu vào ngày 15-16/12/2017 (chiều thứ Sáu và thứ Bảy) tại Cộng đoàn Phanxicô Thủ Đức, 42 Đình Phong Phú, P. Tăng Nhơn Phú B, Q. 9, Tp. Hồ Chí Minh. Chương trình khai mạc vào lúc 14 giờ 00, ngày 15/12/2017, tại Hội trường Thánh Phanxicô, bắt đầu với phần cầu nguyện khai mạc, lời chào mừng của anh Giám tỉnh Inhaxiô Nguyễn Duy Lam, OFM, và phần thống nhất chương trình hai ngày sinh hoạt của anh Thư ký Huấn luyện và Học vấn Giuse Vũ Liên Minh, OFM. Đến 15 giờ 35, phiên gặp gỡ thứ nhất với 2 phần chia sẻ: ***"Giới thiệu Dự phóng Huấn luyện 2017 – 2020"*** của anh Giuse Vũ Liên Minh và ***"JPIC trong huấn luyện khởi đầu 2017 – 2020"*** của anh Linh Hoạt viên JPIC, Gioan B. Đậu Quang Luật, OFM. Sau đó, anh em có 45 phút để trao đổi. Ngày gặp gỡ thứ hai, 16/12, bắt đầu lúc 7 giờ 30 với anh William J. Short, OFM, Giám đốc Trung tâm Nghiên cứu và Học vấn Phan Sinh quốc tế Collegium S. Bonaventurae Roma, chia sẻ đề tài ***"Việc đồng hành huấn luyện khởi đầu trong bối cảnh đương đại"***. Vào buổi chiều, anh em

gặp gỡ anh Thư ký Phúc âm hóa - Truyền giáo Anselm Nguyễn Hải Minh, OFM. Sau đó, anh Giám tỉnh thông tin và chia sẻ về đời sống của Tỉnh dòng. 15 giờ 30, anh em có giải đấu "mini football", Cúp IFC (Initial Formation Cup), gồm 4 đội: Tìm hiểu, Thỉnh sinh, Tập sinh, và Khấn sinh. Cuộc gặp gỡ kết thúc vào giờ Kinh chiều, anh em cùng nhau tạ ơn Thiên Chúa và cám ơn các anh hữu trách và tất cả các tham dự viên đã tham dự. Anh em mỗi nhà trở về nhà mình sau bữa cơm tối huynh đệ.

Đây là cơ hội để trải nghiệm tình huynh đệ trong bầu khí gia đình giữa các gia đình như Hiến Chương điều 130 cổ võ: *"Môi trường huấn luyện phải là đúng nghĩa và xác thực trong đó không thể thiếu bầu khí gia đình giữa anh em"*. Qua đó, các em được chia sẻ đời sống chung với nhau, trao đổi việc đồng hành trong bối cảnh hôm nay và học tập dự phóng huấn luyện nhiệm kỳ 2017-2020.

HỘI THẢO THẦN HỌC

Sáng thứ Bảy, ngày 02 tháng 12 năm 2017, Học viện Phanxicô Quận 9 đã tổ chức buổi Hội thảo chuyên đề mang tên *"Phương pháp được sử dụng trong Thần học từ sau Công Đồng Vatican II"*. Đây là buổi hội thảo lần thứ 13 do Học viện Phanxicô tổ chức và diễn giả cho chủ đề hội thảo lần này là cha Noberto Nguyễn Văn Khanh, OFM. Cha Khanh là một chuyên viên về Kitô học với luận án tiến sĩ viết bằng Pháp ngữ *"Đức Kitô trong tư tưởng của thánh Phanxicô" (1973)*. Hiện nay luận án này đã được dịch qua nhiều ngôn ngữ khác nhau và được xem như là tài liệu tham khảo ưu tiên cho các nghiên cứu thần học chuyên biệt.

Đến với hội thảo lần này có sự tham gia của các giáo sư và tu sĩ sinh viên đang theo chương trình giảng dạy và học tập tại Học viện Phanxicô, các tu sĩ Dòng Tên, Đaminh và các nữ tu đang theo học tại Học viện Liên Dòng nữ... Trong buổi hội thảo, các giáo sư cùng các tu sĩ sinh viên có cơ hội cùng nhau học tập và thảo luận về các cơ sở và phương pháp được sử dụng trong thần học từ sau Công Đồng Vatican II, vốn có sự khác biệt lớn đối với cách thức làm thần học giai đoạn Tân Kinh viện.

Diễn giả cho biết đã xuất hiện một khúc quanh lớn trong việc suy tư thần học từ sau Công Đồng, khi mà truyền thống Giáo Hội chưa ý thức được khoảng cách giữa việc sử dụng Giáo huấn Giáo Hội (phương pháp tín điều) và lối trình bày thần học khởi đi từ lịch sử cứu độ (phương pháp thu thập dữ kiện lịch sử). Qua việc phân tích

chuyên sâu về Kitô học, cha Khanh còn soi sáng thêm về một bước ngoặt mới trong lĩnh vực này từ sau năm 1980 với phương pháp nghiên cứu Kitô học của thần học gia Kasper.

Tuy có nhiều biến chuyển về cách tiếp cận các phương pháp thần học như thế, diễn giả cũng đã gợi ý cho cử tọa về việc quay trở lại tinh thần ngiên cứu thần học như đã được đề ra trong Sắc lệnh Đào tạo Linh mục, số 16, gồm bốn bước: xác định chính xác chủ đề nghiên cứu, thu thập những dữ liệu lịch sử, các đóng góp liên quan tới chủ đề và cuối cùng là phát triển tín lý thần học của vấn đề nghiên cứu. Bên cạnh đó, anh chị em tham dự viên cũng đã có những đóng góp và chia sẻ hữu ích trong phần thảo luận. Các ý kiến của các cử tọa đều cho thấy một sự ưu tư sâu sắc về vấn đề nghiên cứu thần học hiện nay, đó là làm sao những vấn đề liên quan đến giải thích các mầu nhiệm Kitô giáo phải đáp ứng được đòi hỏi mục vụ khẩn thiết cho nhu cầu đức tin trong thế giới ngày nay.

Cùng sự phát triển không ngừng của thế giới hiện đại như ngày nay, liệu việc nghiên cứu thần học và việc xác định các chân lý mặc khải sẽ tìm thấy chỗ đứng nào cho mình khi phải đương đầu với một thế giới hầu như muốn chối bỏ Thiên Chúa?

TUẦN THƯỜNG HUẤN CHO ANH EM TIẾN CHỨC

Từ ngày 22–27/10/2017, tại Trung Tâm Hành Hương Tổng Giáo Phận Sài Gòn, ở Bãi Dâu – Vũng Tàu, 15 anh em chuẩn bị tiến chức Phó tế và Linh mục từ nhiều vùng miền trên khắp đất nước đã tới tham dự đầy đủ tuần thường huấn với chủ đề: *Rao Giảng Lời Chúa*. Anh G.B Đậu Quang Luật, Đặc trách anh em tiến chức, đã đồng hành với anh em xuyên suốt khóa thường huấn này, đồng thời cha Giuse Maria Lê Quốc Thăng, Giáo sư môn giảng thuyết, đã tận tình hướng dẫn anh em suốt bốn ngày về phương thức, nội dung và linh đạo rao giảng và trình bày chân lý mạc khải cách trung thành trong vai trò chức năng của Phó tế và Linh mục. Bầu khí của tình huynh đệ trở nên ấm áp và vui tươi thêm khi anh Giuse Vũ Liên Minh, Thư ký Huấn luyện và Học vấn, tới thăm và chia sẻ đời sống với anh em hai ngày.

Mục đích của tuần thường huấn: giúp anh em tiến chức sống đời sống thánh chức trọn vẹn hơn, đồng thời hỗ trợ anh em thi hành sứ vụ chức thánh cách phù hợp hơn qua việc sống và rao giảng Lời Chúa. Suốt tuần lễ này anh em đã chia sẻ đời sống chung huynh đệ với nhau và tập trung lắng nghe – đào sâu – thực thi Lời Chúa trong đời sống và sứ vụ chức thánh.

Tuần thường huấn đã giúp anh em nhận thức và ý thức về tầm quan trọng của việc sống và rao giảng Lời Chúa, việc loan báo Tin Mừng của Chúa cho mọi người là một trong những bổn phận chính của Phó tế và Linh mục. Dựa trên các nhận định của anh em trong buổi họp lượng giá cuối khóa, nhờ phương thức tổ chức tốt về chương trình, nội dung, nhân sự, nơi chốn và bầu khí, thì khóa thường huấn này đạt kết quả cao trong những mục đích nêu ra ban đầu, mang lại cho anh em tiến chức sự xác tín mạnh mẽ vào sức mạnh thánh thiêng Lời của Chúa, có thêm nhiều kiến thức và kinh nghiệm

thiết thực, sự bình an và niềm vui thật sự để thanh thản và sẵn sàng dấn thân nhiệt thành trong đời sống và sứ vụ rao giảng Lời Chúa.

Chiều ngày đến tựu khóa thường huấn, anh em tiến chức tay bắt mặt mừng khi gặp lại nhau trong tình huynh đệ. Sáng ngày mãn khóa ra về, anh em bịn rịn chia tay và hẹn gặp lại ở khóa thường huấn tiến chức lần thứ tám vào trung tuần tháng Giêng năm 2018.

TIN TOÀN DÒNG

CUỘC HỌP CỦA ỦY BAN CẦU NGUYỆN VÀ SỐT MẾN

Ủy ban Cầu nguyện và sốt mến gồm các anh Gerardo Evans, Emilio Rocha Grande, Diego Dalla Gassa và Julio Cesar Bunader (Phó Tổng Phục vụ) đã gặp nhau từ ngày 25 đến 30 tháng 11 năm 2017 tại ẩn viện Giêtsêmani, Giêrusalem, với mục đích lượng giá việc đón nhận bản hướng dẫn "Hãy lắng nghe và anh sẽ sống: Các hướng dẫn cho việc thiết lập một huynh đệ đoàn ẩn viện hoặc nhà cầu nguyện" (tháng 3 năm 2017), và nhằm chia sẻ các câu trả lời nhận được từ các thực thể khác nhau của Dòng, đối với sự tồn tại của một huynh đệ đoàn nơi cầu nguyện là ưu tiên, phù hợp với các hướng dẫn.

Các thành viên của Ủy ban sẽ tiếp tục làm việc, qua một cuộc điều tra mới về các Thực thể của Hội Dòng của chúng ta, mở rộng các tầm nhìn của bản hướng dẫn, với mục đích tăng cường thêm sự hiểu biết về các thực thể khác, ví dụ: những trải nghiệm lấy cảm hứng từ Bản Luật về Ẩn viện, hoặc các dự phóng gắn liền với đời sống cầu nguyện và sốt mến ở cấp độ Tỉnh dòng, đang được triển khai.

Cuộc họp được chúc lành qua sự chia sẻ huynh đệ và cầu nguyện của cộng đoàn Giêtsêmani. Ngoài ra còn các biến cố khác đầy ý nghĩa như: thăm cộng đoàn Bếtlem, Thánh lễ ở Hang đá Chúa giáng sinh, và sự tham dự lễ khấn trọn đời của ba anh em Phan Sinh mới tại nhà thờ Đấng Cứu thế ở Giêrusalem.

LỜI HIỆU TRIỆU CỦA ANH TỔNG PHỤC VỤ GỞI CÁC ANH EM PHAN SINH TIẾP THEO SAU CUỘC TRIỀU KIẾN VỚI ĐỨC GIÁO HOÀNG

Anh em thân mến

Xin Chúa ban bình an cho anh em!

Hôm nay đánh dấu một giây phút lịch sử trong đời sống của các Dòng[1] của chúng ta và trong đời sống của toàn bộ phong trào Phan Sinh. Một cách nào đó, có thể nói đây là một loại "phép lạ"đã xảy ra –một phép lạ mà cá nhân tôi hy vọng sẽ được tiếp tục cảm nghiệm trong các mối liên lạc hỗ tương của chúng ta và trong chứng từ về sự hiệp thông và tình liên đới của chúng ta với một thế giới đang cần những dấu chỉ làm phát sinh nguồn sức lực mới và niềm hy vọng mới.

Anh em Phan Sinh họp Tu nghị trước tiên được cưu mang như một dự phóng giới hạn cho các anh em Phan Sinh của vùng Umbria. Họ được mời tham gia một tiến trình suy niệm trong ba năm về các nét căn bản của danh tính và sứ vụ của đoàn sủng mà chúng ta có chung với nhau. Rồi sau đó, các Tổng Phục vụ và các Ban Tổng cố vấn của họ kêu gọi mở rộng sáng kiến này và chia sẻ cho tất cả anh em Phan Sinh trong các Dòng của chúng ta. Hai kỷ niệm, - Bách chu niên lần thứ tám về sự tha thứ của Assisi và bách chu niên lần thứ năm phát hành văn kiện *Ite Vos* - đề ra những cơ hội cụ thể cho anh em học hỏi và phân tích những lý do đàng sau sự chia rẽ nguyên thủy của Hội Dòng (sự chia rẽ mà theo thiển ý của tôi, là hậu quả của một thất bại về tình yêu và lòng nhân từ, và nó đã dẫn đến một chia cắt pháp lý dứt khoát-) và tìm kiếm một con đường hòa giải và thứ tha cho nhau.

Tiến trình quan trọng này cũng cung cấp cho chúng ta những nguồn lực để giúp chúng ta đưa ra các sáng kiến có thể thúc đẩy sự hiệp thông sâu xa hơn giữa chúng ta. Bước đi tiến đến một sự hiệp thông lớn hơn được diễn tả trong các chương trình của chúng ta cho năm 2018, bao gồm: sự thống nhất các trung tâm giáo dục đại học phan sinh của chúng ta thành một trường đại học Phan Sinh mới tại Rome; thiết lập một huynh đệ đoàn liên thẩm quyền[2] ở Emmaus; nhiều sáng kiến khác nhằm thiết lập những huynh đệ đoàn liên thẩm quyền tại những nơi khác nhau của thế giới Phan Sinh. Chúng tôi cũng tiếp tục bàn luận việc có thể thiết lập những chương trình liên thẩm quyền cho giai đoạn huấn luyện khởi đầu.

Cử chỉ tượng trưng của Đức Giáo hoàng Phanxicô, Đấng kế vị thánh Phêrô, - trong đó ngài xác nhận *Luật đời sống* của chúng ta và thách đố chúng ta "cùng bước đi với nhau và lớn lên trong ơn gọi và sứ vụ chung của các con" (*Giáo hoàng Phanxicô tại phần mộ của thánh Phanxicô, Assisi, 04 tháng 10 năm 2013)*-, chắc chắn gợi hứng cho chúng ta tìm kiếm sự hiệp thông sâu xa hơn và phá đổ bức tường chia cách chúng ta (xem Eph 3: 13-14). Bằng cách này, chúng ta sẽ có thể đáp trả lời mời gọi của Đức Giáo hoàng Phanxicô "hãy hiệp nhất với nhau."

Chúng ta đọc trong sách "Gương trọn lành", 124, được Đức Giáo hoàng Phanxicô trích dẫn trong bài giảng của ngài vào ngày 4 tháng 10 năm 2013, tại Assisi:

Vì thế, con cầu xin Người, lạy Chúa Giêsu Kitô

Cha của lòng nhân từ

Đừng nhìn đến lòng vô ơn của chúng con.

Xin hãy nhớ đến lòng thành tín quá đỗi phong phú

Mà Người đã tỏ ra cho [thành này]

Để nó luôn là một nơi cư ngụ

Cho những ai thật sự nhận biết Người

Và tôn vinh Danh Người.

Luôn được chúc phúc và vinh quang vô cùng,

bây giờ và mãi mãi. Amen.

Các anh em thân mến của tôi, chúng ta đang đi trên một hành trình đức tin, đầy những hứa hẹn, những thách đố và nhiều chúc phúc. Chúng ta không thể tiên đoán được tương lai sẽ đặt trước mặt chúng ta những đổi thay nào trong khi chúng ta tìm kiếm sự hiệp thông và cùng nhau lữ hành trên con đường dẫn đến Vương quốc của Chúa. Tuy nhiên, chính chúng ta chọn lựa dấn thân làm việc chung với nhau, khích lệ lẫn nhau, tái khám phá và giữ lấy những nét chính yếu của cách sống triệt để theo Tin Mừng mà chúng ta cùng có chung với nhau.

Như vị Tổng Phục vụ đáng mến và đáng thương nhớ của chúng ta, Giacômô Bini đã có lần nói: "*như một điều kiện tiên quyết để "nhìn về phía trước",*

[1] *Ghi chú*: các Dòng ở đây chỉ Ba "nhánh" của Dòng Nhất Phan sinh (ofm, ofm conv., ofm cap.)

[2] Việc thiết lập một huynh đệ đoàn *liên thẩm quyền*. (inter-obediential) : Việc thiết lập một huynh đệ đoàn trong đó các thành viên đến từ nhiều thẩm quyền, ví dụ: từ nhiều Hội Dòng.

chúng ta phải giúp nhau "nhìn lên cao" (Giacômô Bini, (*Một lối sống thống nhất và bình an trong Chúa - Un'esistenza unificata e pacificata in Dio*, 2011, p.33). Như thế, tất cả cùng đi trên con đường này như những lữ hành và khách lạ, một ngày nào đó, chúng ta sẽ khám phá ra rằng chúng ta đã đến một điểm của sự hiệp thông thiêng liêng cho phép chúng ta cử hành Tổng Tu nghị vốn đã thất bại, không xảy ra cách đây 500 năm.

Anh em thân mến của tôi, đừng sợ! Chúa Giêsu đi đằng trước chúng ta và mời gọi chúng ta không chỉ trở thành bạn hữu của nhau và hiệp thông với Người, mà còn sống trong tình bạn và hiệp thông với tất cả các anh em Phan Sinh của các Dòng của chúng ta, với toàn thể nhân loại và với toàn thế giới.

Br. Michael A. Perry ofm

Giáo xứ St. Gregory VII,
Rôma 23/11/ 2017

ĐỨC GIÁO HOÀNG PHANXICÔ ĐÁNH DẤU 800 NĂM ANH EM PHAN SINH HIỆN DIỆN TẠI ĐẤT THÁNH

(Đài Phát thanh Vatican) Đức Giáo hoàng Phanxicô đã gửi sứ điệp đến anh em Phan Sinh của Hạt dòng Đất Thánh nhằm ghi dấu kỷ niệm 800 năm hiện diện của họ như là những người giữ gìn các nơi thánh trong lãnh thổ Israel và Palestine ngày nay.

Trong sứ điệp, được công bố hôm thứ Ba, Đức Thánh Cha đã ca ngợi các anh em Phan Sinh về những đóng góp thiết yếu của họ cho đời sống tại Đất Thánh, đặc biệt công việc của họ là cùng đồng hành với những khách hành hương đến từ khắp nơi trên thế giới.

Đức Thánh Cha nhắc lại cách thức truyền giáo mà thánh Phanxicô chọn lựa cho Hội dòng mới thành lập của ngài tại Tu nghị tháng 5 năm 1217 là gửi các anh em đi truyền giáo nước ngoài. Những nhà truyền giáo đầu tiên đến Đất Thánh vào mùa hè năm đó ở tại Acre, gần Haifa, miền Bắc Israel và chỉ hơn một trăm năm sau, Đức Giáo hoàng Clement VI đã xác nhận họ là những người gìn giữ các nơi thánh thiêng.

Gieo vãi sự bình an, tình huynh đệ, và sự tôn trọng

Trong sứ điệp, ĐGH Phanxicô ghi nhận các anh em Phan Sinh sống cùng với những người thuộc các văn hóa và tôn giáo khác nhau như thế nào, gieo vãi hạt giống của "sự bình an, tình huynh đệ và sự tôn trọng". Cũng như công việc của họ là hướng dẫn những khách hành hương, ĐGH nhắc lại, họ cũng tận tụy nghiên cứu kinh thánh và khảo cổ học. Anh em Phan Sinh cũng cộng tác chặt chẽ với các Giáo hội địa phương chăm sóc cho người nghèo, bệnh tật, người cao niên lẫn người trẻ đang gặp khó khăn mất niềm hy vọng giữa những xung đột xảy ra thường xuyên.

Lạc quyên cho Đất Thánh

Đức Thánh Cha nói rằng anh em Phan Sinh là những sứ giả của Toàn thể Dân Chúa, những người mà anh em luôn quảng đại nâng đỡ, đặc biệt qua các cuộc lạc quyên truyền thống vào Thứ Sáu Tuần Thánh cho Đất Thánh. Đặc biệt qua các giáo hội Công giáo Đông Phương, nhân danh người kế vị Thánh Phêrô, nâng đỡ anh em, trong những ngày này đang cử hành các buổi lễ kỷ niệm 800 năm hiện diện.

Bình Giã một ngôi nhà thân thương và ấm cúng

Một Thỉnh sinh

Với bốn thành viên và hai mươi mốt anh em Thỉnh sinh, cộng đoàn Bình Giã trở thành một ngôi nhà thân thương và ấm cúng. Mọi sinh hoạt của cộng đoàn vẫn xuôi chảy, dẫu cho đến nay Anh Phụ trách vẫn chưa về. Anh Chuyển vừa trong vai trò Giám sư Thỉnh sinh vừa đóng vai trò linh hoạt cộng đoàn. Anh Dũng miệt mài với công việc quản lý cộng đoàn. Thầy Carôlô vui tươi trong những công việc nhỏ. Anh em Thỉnh sinh đang dần thấm nhập tinh thần Phan Sinh qua cầu nguyện, lao động và học tập.

Trong thời gian vừa qua, cộng đoàn trải qua nhiều hoạt động và sự kiện ý nghĩa. Ngày 30 tháng 09, cùng với anh chị em Phan Sinh Tại Thế miền Bà Rịa Vũng Tàu, cộng đoàn quy tụ về Giáo xứ Hòa Hội để gặp gỡ và tham dự thánh lễ mừng kính Cha Thánh. Trước thánh lễ, anh em Thỉnh sinh tái hiện lại cuộc đời thánh Phanxicô bằng những cảnh diễn nguyện. Trong thánh lễ, anh Phụ trách cộng đoàn Hòa Hội, đã chia sẻ về "chất" phan sinh cho các anh chị em hiện diện. Sau thánh lễ, tất cả anh chị em Phan Sinh cùng nhau chia sẻ bữa cơm huynh đệ trong tình gia đình và tinh thần đơn sơ.

Sau đó, tối ngày 03 tháng 10, với sự hiện diện của anh chị em Phan Sinh Tại Thế, cộng đoàn tổ chức một buổi cầu nguyện sốt sắng. Trong thinh lặng, mỗi tham dự viên lắng nghe, suy gẫm và cầu nguyện dựa trên tư liệu về cuộc đời Cha Thánh. Buổi cầu nguyện giúp những ai tham dự chuẩn bị tâm hồn cho thánh lễ mừng kính Cha Thánh vào sáng ngày 04 tháng 10. Trong ngày mừng lễ, cộng đoàn hân hoan đón tiếp cha Quản hạt Giáo hạt Bình Giã, cha Chánh xứ Vinh Hà và cha Phó xứ Vinh Châu. Bên cạnh đó, cộng đoàn vui mừng với sự hiện diện của các sơ Dòng Chúa Quan Phòng và Dòng Phan Sinh Thừa Sai Đức Mẹ, các anh chị em Phan Sinh tại thế của đoàn Louis Ngãi Giao và đoàn Thánh Tâm Bình Giã, và các vị ân nhân. Trong thánh lễ, anh Phó phụ trách cộng đoàn gợi lại con đường hoán cải của Cha Thánh trong tâm tư mỗi người tham dự.

Sau thánh lễ, cộng đoàn đón tiếp quý khách qua bữa cơm thân tình. Trong bữa cơm huynh đệ, anh em Thỉnh sinh trình diễn một số tiết mục văn nghệ đơn sơ, nhưng đặc sắc về cả nội dung lẫn hình thức. Cùng tham dự vào chương trình, các cha, các sơ và quý khách góp vui với những bài ca đa dạng về giai điệu lẫn âm sắc. Bữa cơm kết thúc với nụ cười vui tươi trên môi mỗi thực khách cũng như tất cả anh em trong cộng đoàn.

Từ ngày 01 đến ngày 08 tháng 11, sau bữa cơm tối, anh em trong cộng đoàn đi thăm viếng các linh hồn tại đất thánh Giáo họ Phi Lộc, Giáo xứ Vinh Hà. Tại nghĩa trang, anh em dâng những nén hương tại các phần mộ, đồng thời cất lên lời kinh cầu cho các linh hồn. Bên cạnh việc viếng đất thánh, anh em tổ chức buổi cầu nguyện với chủ đề "Con người - Sự sống lại". Trong thinh lặng, anh em gẫm suy về sự chết, lòng thương xót của Thiên Chúa và sự phục sinh. Một điểm nhấn khác trong tháng 11 là ba cuộc gặp gỡ thân tình trong ngày 14 và 15: dịp tĩnh tâm tháng của anh em trong ba cộng đoàn Bình Giã, Hòa Hội và Xuân Sơn; cuộc họp của ban huấn luyện Tỉnh dòng; và bữa cơm huynh đệ với các anh em về tham dự lễ an táng của thân mẫu anh Huy Hoàng tại Giáo xứ Sơn Bình. Trong ba cuộc gặp gỡ, anh em cùng nhau trò chuyện, ôn lại kỷ niệm và ghi nhận những định hướng cá nhân. Tất cả những điều trên tạo nên những nét chính yếu của đời sống Phan sinh nơi Cộng đoàn Bình Giã.

Tản Mạn Về Cuộc Sống Thường Nhật

Dưới ánh nắng trải dài, có một mảnh vườn xanh xanh được điểm tô bằng nhiều điểm ửng vàng của những trái đậu đã chín, có một vườn tiêu xanh thẫm với những chùm trái li ti căng tròn đang rung rinh theo từng cơn gió nhẹ. Một lớp vàng vàng chen lẫn vài đốm đỏ của những hạt đậu đã bong ra khỏi vỏ được dàn trải trong khoảng sân ngập nắng. Những luống rau xanh mơn mởn, cùng với vài khóm rau lang mới trồng và mấy dàn bầu bí, su su mới được dựng lên, chất chứa đầy sức sống của những trận mưa rào. Chen lẫn vào đó, từng lớp cỏ mọc đan xen vào nhau và tạo nên những tấm thảm xanh mướt, êm ái trên nền trơn láng của lớp mùn đỏ bazan màu mỡ. Tất cả những điều đó đã tạo nên khung cảnh yên bình và nên thơ của Thỉnh viện Bình Giã trong những tháng ngày qua. Trong không gian thanh bình đó, những tiếng chim chíp của đàn gà con chạy loanh quanh theo mẹ để tìm kiếm thức ăn vang lên rộn rã. Những tiếng be be của những chú dê dường như thể hiện sự vui mừng khi có dáng người lướt qua căn chuồng mộc mạc. Đâu đó vang lên tiếng cười

khanh khách, tiếng chuyện trò râm ran về những đề tài bất tận, tiếng loa của các bài đàm thoại anh ngữ và âm điệu ngân nga của vô số bài hát sôi động lẫn du dương qua các giọng ca khá chuẩn. Đôi khi, không gian lại chùng lắng để lặng nghe tiếng chim ríu rít trong các tán cây hay để gẫm suy lời giảng thăng trầm và sâu sắc của Đức Cha Phêrô Nguyễn Văn Khảm.

Giữa những cảnh sắc và âm thanh đó, có những dáng người lom khom hái từng trái đậu, hay cheo leo trên những chiếc thang để cột các đọt tiêu non, hoặc nhịp nhàng cúi mình theo từng nhát cuốc bẫm để làm tơi xốp đất, cũng như những bước chân xào xạc trên sân phơi đậu để tách hạt ra khỏi lớp vỏ khô. Thấp thoáng trong những bước chân từ nhà ra vườn hay từ vườn vào nhà, xuất hiện một dáng người vác những nải chuối đang toả hương nhẹ nhàng của vài trái chín đầu tiên. Hòa quyện vào các giờ lao động vui tươi nhưng cũng thấm đẫm mệt nhọc của công việc rẫy vườn, những tiết học chăm chú và thú vị, cùng những thời khắc được thánh hóa bằng phụng vụ và kinh cầu, cũng như sự đan xen giữa những lúc tĩnh lặng riêng tư và các công tác tông đồ ngày Chúa Nhật, tạo nên nhịp sống thường nhật đầy yên bình. Sự hòa quyện này là phương tiện khá tốt để thực hiện dự phóng cho kỳ thi học viện vào cuối năm, đồng thời là sự chuẩn bị để trở thành các ứng sinh tập viện.

Bên cạnh sự dấn thân vào nếp sống Phan Sinh của anh em Thỉnh sinh, đời sống cộng đoàn Bình Giã được vẽ lên bởi những anh em nhiệt thành, miệt mài và vui tươi trong sứ vụ. Anh Chuyển vẫn hăng say thi hành các thừa tác vụ linh mục trong khi anh phải đảm trách vai trò giám sư và dạy một số môn học. Anh Dũng vẫn vui tươi và điềm tĩnh để chu toàn sứ vụ quản lý cộng đoàn, cũng như việc giúp đỡ cho các anh chị em Phan Sinh Tại Thế, dẫu cho cuộc sống đã chất lên anh nhiều nỗi lo âu và u sầu vì vụ mùa bị thiệt hại do thời tiết hay chuyện những gốc tiêu xanh thẫm bỗng chơm chớm vàng chỉ sau một đêm. Thầy Carôlô vẫn vui với phận nhỏ

trong công việc chăm sóc đàn thỏ đang gia tăng số lượng và vun xới mảnh vườn nhỏ trồng những cây tiêu "sạch", không thuốc hóa học. Trên nền cuộc sống bình dị đó, trong thời gian gần đây, có ba cuộc gặp gỡ đặc biệt đã làm thành điểm nhấn mới lạ. Cộng đoàn đón chào các anh em của cộng đoàn Xuân Sơn và Hòa Hội về tham dự buổi tĩnh tâm tháng trong tĩnh lặng và niềm vui huynh đệ qua bữa cơm thân tình. Cộng đoàn rất hân hoan vui mừng khi ban huấn luyện Tỉnh dòng đến viếng thăm và tham dự cuộc họp huấn luyện, cũng như gặp gỡ, chia sẻ và ôn lại kỷ niệm với những anh em trong cộng đoàn. Cộng đoàn cũng đón tiếp các anh em về tham dự lễ tang của thân mẫu anh Hoàng trong bữa trưa huynh đệ đơn sơ. Ba cuộc gặp gỡ này tạo nên nhiều niềm vui lẫn sức sống khác biệt cho các anh em trong cộng đoàn. Với những sức sống trên, đời sống Thỉnh viện cứ tuôn chảy theo những ngày mưa nắng của cuộc sống bình dân nơi vùng quê yên ắng.

Xuân Sơn bây giờ!

Trong tâm tình Mùa Vọng, anh em cộng đoàn Xuân Sơn xin gởi đến anh Giám tỉnh và anh chị em trong đại gia đình Phan Sinh lời chào, lời chúc bình an và tình hiệp nhất trong Chúa Kitô. Đến hẹn lại lên, anh em Xuân Sơn lại có dịp chia sẻ một vài thông tin về những sinh hoạt của cộng đoàn trong thời gian vừa qua.

Về nhân sự, cuối tháng Tám vừa qua cộng đoàn đã chào đón một thực tập sinh đến chia sẻ đời sống cộng đoàn sau khi hoàn thành giai đoạn triết học. Sự hiện diện của người trẻ làm cho cộng đoàn phong phú hơn về mặt nhân sự; có già, có trung và có trẻ. Nhìn chung về vấn đề sức khỏe của các thành viên trong cộng đoàn cũng khá ổn định. Riêng thầy Noel Trần Hữu Liên do tuổi đã cao nên trí nhớ không còn được như xưa. Dầu vậy, thầy vẫn cố gắng tham gia vào các công việc nhỏ nhặt hằng ngày của cộng đoàn. Thầy luôn vui vẻ vì cảm thấy có Chúa trong lòng. Đó chính là câu trả lời của thầy khi người viết hỏi: "Thầy đi tu mấy chục năm như vậy, thầy có thấy vui không?" Và thầy đã trả lời một cách hóm hỉnh "có Chúa thì vui". Chính câu trả lời này đã làm cho người viết phải ngẫm nghĩ về hành trình ơn gọi của mình.

Những sinh hoạt hằng ngày của cộng đoàn thì rất phong phú.

Anh Phụ trách cộng đoàn luôn bận rộn với việc dạy học; một tuần hai buổi tại Học viện Phanxicô, dạy học tại Thỉnh viện và trợ úy cho các chị Clara... Nên anh cứ phải tất bật đi đi về về Sài Gòn - Bà Rịa trên chiếc xe Sirius của mình. Anh quản lý của cộng đoàn thì bận bịu với vườn tiêu đang nuôi trái. Vào ngày Chúa Nhật anh tham gia sinh hoạt với các anh chị em PSTT Xuân Sơn, Sơn Hòa... Nhìn lại, dù hai anh có chức thánh trong cộng đoàn không phải tham dự việc mục vụ giáo xứ, nhưng công việc cũng không vì thế mà giảm đi. Hai anh phải luân phiên dâng lễ tại cộng đoàn, đan viện Clara, dòng Mến Thánh Giá và các giáo xứ lân cận khi các cha xứ đi vắng. Ngoài ra, hai anh vào những dịp đặc biệt, luôn phải tất bật với việc giải tội ở các giáo xứ trong giáo hạt Bình Giả.

Đại lễ cha thánh Phanxicô năm nay được tổ chức đơn sơ nhưng ấm áp tình huynh đệ. Có sự tham dự của anh chị em PSTT của một số cộng đoàn miền Bà Rịa. Thánh lễ diễn ra rất trang nghiêm và long trọng. Sau thánh lễ có tiệc mừng lễ Cha Thánh đã được các anh chị em PSTT chuẩn bị sẵn. Tiệc không quá long trọng làm nổi bật tình huynh đệ và nghĩa mọn hèn.

Hàng tháng vào thứ Ba của tuần thứ hai, ba cộng đoàn miền Bà Rịa tổ chức tĩnh tâm chung, học hỏi thường huấn, các anh linh mục cử hành bí tích hòa giải cho anh em, chầu Thánh Thể và cử hành Giờ Kinh Phụng Vụ chung với nhau, sau đó là bữa cơm khá hơn ngày thường để anh em vừa no thỏa tình huynh đệ vừa làm hài lòng anh lừa của mình. Tháng này đến phiên của cộng đoàn Xuân Sơn tổ chức. Nhân dịp anh em ba cộng đoàn về tụ họp đầy đủ, cộng đoàn Xuân Sơn tổ chức mừng lễ bổn mạng thầy Noel... Đây chỉ là bản dạo đầu, vì ngoài việc mừng chính ngày, anh em còn tổ chức bữa cơm huynh đệ để mừng kỷ niệm bổn mạng và chúc thọ thầy vào ngày 29/12 sắp tới, với sự có mặt những người thân của thầy.

Giáng Sinh đang về và vì thế người viết không thể bỏ qua sự chuẩn bị của cộng đoàn cho biến cố trọng đại này. Vào Chúa nhật vừa qua (tuần II mùa Vọng), ca đoàn và giáo dân giáo họ Phanxicô đã đến làm một hang đá thật dễ thương ngay tại sân của cộng đoàn và một hang đá nhỏ trong nhà nguyện. Cả hai được làm theo phong cách truyền thống. Hang đá với bóng đèn ngôi sao nhấp nháy và không khí se lạnh khi đêm xuống dường như cho cộng đoàn nếm trước bầu không khí Giáng Sinh thật ấm áp.

Một vài thông tin đơn sơ trong thời gian qua xin được gởi tới quý anh chị em trong đại gia đình Phan Sinh. Đại lễ Chúa Giáng Sinh gần kề và một năm mới sắp đến, cộng đoàn Phanxicô Xuân Sơn kính chúc anh Giám tỉnh và tất cả quý anh chị em trong đại gia đình Phan Sinh luôn dồi dào sức khỏe và sự bình an để mọi công việc và những dự định của anh chị em luôn được thành toàn theo thánh ý Chúa.

Người đưa tin

MẤT CHÚA

Những ngày của tháng 12 này, từ các nhà thờ cho đến những nơi vui chơi giải trí… đâu đâu người ta cũng đang hồ hởi, rộn ràng gấp rút trang trí để đón mừng ngày lễ Noel sắp đến.

Khi thấy việc chuẩn bị đón mừng Chúa Giáng Sinh của mọi người, tâm trí tôi chợt nhớ đến Mùa Vọng năm ngoái. Một sự kiện đáng *suy đi nghĩ lại trong lòng.*

Số là Mùa Vọng năm 2016, tôi đi nhà sách Fatima mua bộ tượng Chúa Hài Đồng 3 tấc hiệu Victoria của Ý. Đây là bộ tượng mới xuất hiện trên thị trường. Giá cả thì hơi đắt hơn các hiệu tượng khác, nhưng thấy tượng đẹp, nhìn có hồn, chất liệu bền có thể dùng được lâu dài nên tôi quyết định mua.

Lòng phấn khởi có bộ tượng mới, tôi bắt tay ngay vào việc trang trí, *dọn chỗ cho Chúa ngự*. Một mình làm trong một ngày. Mọi sự xong xuôi, cha Bề Trên tu viện làm phép hang đá cách trang trọng và linh thiêng. Nhiều người đến chiêm ngắm, và trầm trồ khen Chúa Hài Nhi đẹp!

Trong các giờ cơm, chúng tôi vừa quây quần bên bàn ăn, vừa chiêm ngắm Hài Nhi Giêsu trong hang đá dưới ánh điện nhấp nháy và nến sáng lung linh. Bầu khí của nhà cơm trở nên rộn ràng hơn, vui hơn, thân thiện hơn, cởi mở hơn và ấm cúng hơn. Chúng tôi tận hưởng những điều này được 2 tuần.

Chỉ còn mấy ngày nữa là đến lễ Noel, vào buổi tối sau giờ cơm, tôi nhận được tin sét đánh: *Thầy ơi, bộ tượng Chúa Hài Đồng trong nhà cơm bị mất rồi*. Tôi không tin vào điều vừa nghe bởi vì tôi suy nghĩ rằng ai đâu mà dám vô nhà thờ, nhà dòng lấy trộm tượng Chúa làm gì.

Đi kiểm tra, tôi thấy chỉ còn hang đá trống không, đèn điện vẫn miệt mài chớp nhấp nháy vui vẻ, nhưng *gia đình Chúa Hài Đồng* đã không còn hiện diện ở đó nữa, *ngó vào chuồng bò bê lạc đà hết sạch*. Anh em trong nhà ngạc nhiên về biến cố vừa xảy ra. Chuyện "*mất Chúa*" chưa từng xảy ra, và cũng chưa được nghe ai nói bao giờ, nhưng đó là chuyện có thật đã xảy ra với chúng tôi.

Sự việc xảy ra trước ngày lễ Noel gần kề làm cho tôi buồn lắm. Buồn vì mất Chúa, không có Chúa ở trong nhà của mình nữa.

Nhớ lại việc mất Chúa nơi hang đá, tôi liên tưởng đến việc mất Chúa nơi hang đá trong tâm hồn tôi. Có thể cả một đời người mới chứng kiến một lần bị mất tượng Chúa thôi. Điều này đã thấy lạ lắm rồi. Còn trong đời sống đạo, tôi đã mất Chúa quá nhiều lần, nhưng tôi vẫn cảm thấy quá đỗi bình thường. Không phải mất Chúa do yếu tố khách quan: bị trộm, mà tệ hơn đó là chính tôi đã rất nhiều lần chủ động đuổi Chúa ra khỏi tâm hồn mình. Khi nào vậy? Đó là lúc tôi tin Chúa nhưng không sống đạo; lúc tôi phạm tội xúc phạm đến Chúa, đến anh chị em. Bao nhiêu lần tôi phạm tội là bấy nhiêu lần tôi đánh mất Chúa khỏi tâm hồn tôi. Tôi buồn hay Chúa buồn? Chúa buồn.

Mùa Vọng năm nay, tôi đã mua một bộ tượng Chúa Hài Nhi giống như năm trước để làm hang đá đón mừng lễ Giáng Sinh sắp tới. Rút kinh nghiệm của lần trước, lần này tôi sẽ cẩn thận canh chừng để không bị mất Chúa lần nữa.

Tâm tình của mùa Noel năm nay, tôi nguyện cầu Thiên Chúa Ba Ngôi cho mình luôn sống tỉnh thức trong ân sủng và tình thương của Chúa. Đồng thời, xin ơn biết không ngừng nỗ lực *sống chừng mực, công chính và đạo đức* mọi ngày trong suốt cuộc đời.

Antôn Cầu Ông Lãnh, ngày 12 tháng 12 năm 2017

Phêrô Trần Quang Danh, OFM

TÂM TÌNH NGƯỜI MIỀN TÂY

Paul Trùng Dương

Mến thăm tất cả anh chị em trong Đại gia đình Phan Sinh.

Người viết chia sẻ này là thành viên mới của cộng đoàn Cù Lao Giêng, đúng ra là mới của nhiệm kỳ mới này thôi, chứ cũng đã có thời gian lúc dài, lúc ngắn đến sống với cộng đoàn trước đây rồi. Lâu lắm rồi nay được trở lại với cảm nghiệm mới về cộng đoàn và muốn sẻ chia vài tâm tình về "Người ở trong" và "Người ở ngoài".

1/ **Người ở trong**. Nói về "Người ở trong" cộng đoàn thì như ai đó ở ngoài, ở xa đến thăm đều phải tròn mắt ngạc nhiên vì làm sao chỉ có 6 anh em - Ba cha: Minh, Hải, Bảo; Ba Thầy: Khiết, Huấn, Hoàng, - mà quản nỗi cả 7 mẫu đất mênh mông với cây cỏ, ao hồ rộng như thế! (có lẽ anh em ở một cộng đoàn kia sẽ lầm bầm: "ăn thua gì với 30 mẫu ở đây anh em còn quán xuyến nỗi nữa là!") Nhà vườn thì rộng, người thì thưa, vắng quá, đìu hiu quá! Người ở ngoài còn phán rằng "đến Cù Lao Giêng tĩnh tâm thì tuyệt, nhưng ở lại thì… eo ơi buồn!" Buồn là gì? Vì với người ở trong thì không thấy như thế, bầu khí vắng vẻ thì càng tốt cho đời tu chớ sao! Vì tu quen rồi! Chỉ sợ quen quá hóa "ao tù nước đọng" mà tê liệt hướng mở ra với "vùng ngoại biên" (nguyên cả một xã Mỹ Hiệp rộng lớn kế cận là vùng trắng Công giáo nay đã được giáo phận chính thức giao cho anh em Phanxicô phụ trách truyền giáo rồi đấy!) Vùng mà trước đây đã có các cha anh quan tâm thăm viếng đi tìm những Con Chiên Lạc và nay đang được anh em tiếp nối truyền thống viếng thăm để mở ra đem Tin Mừng đến cho họ. May mắn Tỉnh dòng vẫn thường xuyên chiếu cố để cho thêm anh em trẻ về để giảm độ trầm của bầu khí mà tăng thêm độ nồng ấm huynh đệ cho cộng đoàn trong đời sống sinh hoạt cũng như phụng vụ. Nhất là những dịp tiếp đón khách tĩnh tâm trong và ngoài hạt có thêm người chia sẻ công việc nâng đỡ cho nhau. Ngoài những việc trong nhà cũng như việc trợ úy cho Anh chị em Dòng Ba của Miền, những nhu cầu trợ giúp thiêng liêng bên ngoài như Dâng Lễ, Giảng Tĩnh Tâm cho các Hội đoàn cũng đang tăng dần với thời gian mà khả năng cũng như nhân sự thì hạn chế, thôi thì chỉ biết đáp ứng tùy vốn khả năng hiện có vậy! Ai khen, ai chê, ai khóc, ai than van đành chịu vậy! Biết mình, biết người thì mới sống đấy thôi! Anh em còn phải lo cải tạo môi trường sống chung quanh nhà cộng đoàn cho xanh-sạch-đẹp nữa, để cho môi trường trở nên thân thiện với khách ghé thăm. Thân thiện quá đến nỗi mỗi tu nghị cộng đoàn đều có "nghị quyết" mới:

-Về tài chính: Coi lại ngân sách coi chừng thâm thủng thu không đủ chi hàng tháng, lấy đâu "trả nợ" Tỉnh dòng cuối năm! Chưa nói tới chuyện đau bệnh phát sinh bất ngờ lấy đâu lo!

-Về mỹ quan của môi trường: Cần có giờ giấc nghiêm minh, không để khách chơi quá giờ, không để thời gian "thân thiện" quá lâu, quá đà!... Cấm biến môi trường Dòng thành "công viên hò hẹn" của đôi lứa! làm mất mỹ quan và nhất là mất bầu khí sạch trong nơi tâm hồn người ở trong…!

Xem ra môi trường thân thiện quá cũng có nhiều mối phiền!

nhưng vì Dự phóng đã quyết mở ra nên đành lấy những phiền toái làm dịp đền tội cho anh em vậy!

2/ Người ở ngoài. "Người Miền Tây chỉ có tấm lòng"

"Ở mỗi xứ sở trên dải đất hình chữ S này luôn chứa đựng những nét đặc trưng, nét đẹp rất riêng không hề trộn lẫn. Thế nhưng sẽ khó tìm được nơi nào trên đất nước này mà người dân lại chân chất, mến khách và yêu đời như miền sông nước Tây Nam Bộ." Ghi nhận này thật chí lý thay! Vì tấm lòng người Miền Tây khá dễ mến, dễ tiếp cận, người mới về nhận xứ không cảm thấy xa lạ với giáo dân của mình và thấy người dân ứng xử như đã quen lâu rồi vậy. Nụ cười đi trước bày tỏ tấm lòng chân chất, thật thà dễ thương dễ mến theo sau. Giọng nói thì ngọt như mía lùi! Nhưng cũng vì cái chân chất, thật thà cứ thấy người lạ là sà vào quấn quít như đã quen lâu ấy mà anh em trong nhà được nhắc nhở coi chừng mà giữ linh hồn mình vì cái dễ thương, dễ mến ấy. Lại được cái thẳng thắn khen chê minh bạch: "Ông Cố tào lao!" là lời quở nhận được đầu tiên khi về nhận xứ, nghe mà vui! Chỉ bởi vì đã hứa mà không thực hiện được với mấy đứa thiếu nhi là sẽ đi tắm sông với chúng thế là chúng bất mãn và "mắng" ngay ông cố tào lao! Vâng chỉ mong rằng trong cuộc sống anh em đừng làm gì tào lao hơn nữa kia để không phụ lòng người Miền Tây!

"Người Miền Tây chỉ có tấm lòng" phải chăng bởi vì họ sống thanh thoát với mọi sự, không quá bận tâm tranh dành hơn thiệt với người, với đời, có sao sống vậy tạm đủ qua ngày là tốt rồi. Vì thế mà nghèo vẫn vui! Cứ giỗ chạp là có tiếng hát ầm vang cả thôn xóm dù chỉ là một mâm cũng rộn ràng hát hò suốt đêm. Dù cho sông có lở vài mét đất cũng chẳng sao! "Còn mấy chục năm nữa mới vô tới Nhà Thờ mà ông cố!" Chỉ có người truyền giáo thì mang nặng nỗi lo "Làm sao mà phát triển được cả về tâm linh lẫn đời sống thể chất trong bối cảnh vô lo như thế!?". Cũng có khi thôi mặc kệ hòa vào cái vui nho nhỏ của họ cho quên đi nỗi lo canh cánh bên lòng! Nhưng quên sao được nỗi lo "mất đất" vì sông lở mà dường như việc này được giao khoán cho một mình ông Cố nỗi lo vượt quá sức người "lo kè bờ sông đi nhé!". Được, ông Cố có sức mạnh thiêng liêng sẽ cầu nguyện nhiều cho đất thôi lỡ để dân an lòng mà sống! Còn chuyện đấu tranh để dẹp "cát tặc" hậu quả sông lở, mất đất xem ra không khả thi với người Miền Tây chân chất, hiền quá mà hóa lỗ lã này! Rồi đời sống và môi trường sống còn là chuyện đáng lo nữa! Vì sông là nguồn nước sinh hoạt tắm giặt thân cận bên con người mà cũng là bãi để đổ rác, nhanh và tiện vô cùng đỡ một khoản tốn phí hàng tháng cho xe rác! Ôi kinh khủng khi những con vật chết cũng được "chôn" dưới sông! Vận động mãi để họ kêu xe chở rác của nhà nước vào thì bao lần họp dân rồi mà rác vẫn chưa có chỗ nhận cứ ra sông mà ở! Thôi thì tập khó chịu sống chung với nước bẩn vậy! Chờ ngày dự án nước sạch đang xin được cấp cho thì ta lại làm quen với nước sạch vậy. Đâu có thấy ngôi mộ nào trong nghĩa trang ghi rằng người này

chết vì nước bẩn đâu mà lo! Nếu có chăng thì chỉ vì đoản mệnh bệnh tật mà mất thôi!

Vì thế, mà đi đâu, làm việc ở đâu dù xa 3 cây số như xứ Cồn Trên, dù hao xăng, mòn bánh cũng luôn muốn chạy về nhà mình - cộng đoàn mình - mỗi ngày hai lượt, để được sống lại trong bầu khí sạch cả trong lẫn ngoài, thể xác cũng như tâm hồn!

Hy vọng với thời gian sẽ xóa bớt đi những canh cánh lo âu, phiền toái cho "Người mới ở trong" cũng như "kẻ ở ngoài" nơi vùng miền Tây sông nước này, để "Miền Tây chỉ có tấm lòng" luôn là nơi chân chất hữu tình bởi những tâm hồn chân phương.

Bằng lòng bên nhau dưới mái tranh nghèo.

Về đây, người quê chỉ có tấm lòng,

Có chiếc xuồng ba lá để yêu nhau.

TRONG TÂM TÌNH CỦA NHỮNG NGÀY BÁT NHẬT GIÁNG SINH

Cộng đoàn Gia Hòa xin kính chào anh Giám Tỉnh và quý anh, chúc tất cả các anh chị em trong đại gia đình Phan Sinh luôn chan chứa hồng ân Hài Nhi Giêsu, dưới sự nâng đỡ của Mẹ Maria Trinh Nữ và Thánh Giuse hiền lành.

Thưa quý anh chị em,

Cộng đoàn Phanxicô Gia Hòa cùng với những anh em vẫn đang nhiệt thành và hăng say trong công việc mục vụ và sống đời chứng tá Phan Sinh giữa lòng đời tại miền Vinh này. Tháng 10 vừa qua có khá nhiều sự kiện nổi bật, nay người viết xin cùng chia sẻ lại cho quý anh chị em thế này:

Khởi đi từ sự kiện quan trọng của ngày Đại Lễ Cha Thánh Phanxicô 4/10. Dưới trời mưa tầm tả, các anh chị Ban Thường Vụ PSTT hai miền Vinh Nam và Vinh Bắc, cùng với các em Giới Trẻ Phan Sinh Gia Hòa và Yên Lĩnh cũng tề tựu để tham dự đêm tưởng niệm Giờ Cha Thánh lâm chung (3/10) và cả Thánh lễ vào sáng hôm sau. Tham dự Thánh lễ có sự hiện diện của cha Quản hạt Can Lộc J.B Trần Văn Trinh (Chủ sự), cha Phêrô Thân Văn Chất, cha Phêrô Nguyễn Huy Hoàng và các anh em trong cộng đoàn, quý Sơ Dòng Phan Sinh Thừa Sai (FMM), quý Sơ Dòng Mến Thánh Giá Vinh, các anh chị em PSTT Gia Hòa và đại diện một số các em GTPS. Thánh lễ diễn ra trong bầu khí cộng đoàn rất trang nghiêm và sốt sáng. Bài chia sẻ trong Thánh lễ do anh Phêrô Bùi Minh Tuệ đề cập đến các đặc tính Phan Sinh như một lời nhắc nhở cho cộng đoàn tham dự, nhất là anh em Phan Sinh, một lần nữa ý thức hơn căn tính chứng tá Phan sinh giữa đời thường. Sau Thánh lễ, tất cả cộng đoàn cùng quý Cha thân hữu chia sẻ với nhau trong bữa ăn trưa kiểu buffet đậm nghĩa cha con, dạt dào tình huynh đệ Phan Sinh.

Ngày 6/10/2017, gần 300 anh chị em thuộc 14 HĐĐ thuộc miền Vinh Nam, anh Phụ trách cộng đoàn Antôn Đặng Đình Sĩ, cùng toàn thể anh em trong cộng đoàn quy tụ về Giáo xứ Đá Nện, nơi anh Giuse Chu Quang Hải đang mục vụ, để hiệp dâng Thánh lễ "3 trong 1": làm phép tượng đài Thánh Phanxicô; Lễ kỷ niệm 20 năm khấn Dòng của anh Hải và anh Trình, và mừng Lễ quan thầy của ca đoàn Giáo xứ Đá Nện. Sau Thánh lễ, mọi người cùng hân hoan chia sẻ nhau trong tiệc mừng huynh đệ, hòa chung những lời ca tiếng hát "cây nhà lá vườn" rất chan hòa và vui tươi trong tình yêu Thiên Chúa.

Kính thưa quý anh chị em xa gần rất thân thương, dưới cái se lạnh của đất trời trong mùa đông năm nay, anh em trong cộng đoàn Gia Hòa luôn biết làm "nóng" bầu khí mục vụ qua những công việc khá hữu ích.

Trong kỳ Tu nghị và Tĩnh tâm của cộng đoàn tháng 11 vừa qua, anh em tiếp tục trung thành học tập bài học tập thường huấn của Ban thường huấn Tỉnh dòng và lên kế hành động mục vụ mùa Vọng tại miền Vinh này.

Theo đó, các anh Linh mục tiếp tục công việc chăm sóc mục vụ các Huynh đệ đoàn PSTT và GTPS trong những ngày tu nghị của họ và nhận thấy sự lớn mạnh của từng HĐĐ, bên cạnh đó cũng tồn tại nhiều khó khăn khách quan và chủ quan cả từ phía anh em Dòng Nhất và từ các HĐĐ. Qua đó cùng bắt tay làm việc một cách nghiêm túc hơn nữa.

Công việc mùa Vọng được anh em chú trọng, sắp xếp các ngày tĩnh tâm và xưng tội cho cộng đoàn giáo xứ nơi các anh Linh mục chăm sóc: giáo xứ Gia Hòa 2 ngày; giáo xứ Đá Nện 1 ngày, và giáo xứ Yên Lĩnh 1 ngày. Những ngày này, anh em thống nhất tập trung hỗ trợ nhau cách thân tình và nhiệt huyết. Trước mỗi buổi xưng tội, các anh em tu sĩ lo phần sám hối cho cộng đoàn. Đây thực sự là sự mới mẻ và năng động của anh em năm nay, một mặt chia sẻ bớt công việc mục vụ cho các anh Linh mục, mặt khác lại tạo điều kiện mục vụ rất thiết thực cho anh em trẻ đang phục vụ tại các giáo xứ.

Công tác chuẩn bị đại Lễ Chúa Giáng Sinh tại Gia Hòa năm nay rất khởi sắc bởi có sự năng nổ và nhiệt tình của anh Gioan Nguyễn Hữu Hiệp. Sự sáng tạo trong công việc và cả sự gần gũi thân tình của anh Gioan trong mục vụ tại đây thời gian qua, thực sự khơi gợi cho nhiều tâm hồn trở về cùng Chúa, qua đó họ cảm thấy thích thú và siêng năng tham dự Thánh lễ hơn. Chúng ta tạ ơn Chúa vì có người anh em như thế!

Có một "sự cố" trong đêm diễn nguyện canh thức Giáng Sinh tại Gia Hòa rất ấn tượng đó là "Chị Lửa" đến "viếng thăm" sân khấu do bởi pháo điện. Sự cố này mang lại một "tiết mục" thú vị ngoài kịch bản, một tiết mục có nhiều "diễn viên không chuyên" nhất và cùng nhau diễn cảnh "dập lửa" trên sân khấu. Sau đó khoảng gần 30', chương trình tiếp tục trong sự sâu lắng của đêm canh thức Chúa Giáng sinh, hoan ca Giáng Sinh và Thánh lễ.

Tại các Giáo xứ Đá Nện và Yên Lĩnh cũng có các chương trình Diễn nguyện canh thức và hát ca mừng Chúa Giáng sinh khá là đặc biệt và ý nghĩa cho cộng đoàn tham dự. Riêng tại Giáo xứ Yên Lĩnh, diễn nguyện canh thức năm nay bám sát vào lời mời gọi của Hội Đồng Giám Mục Việt Nam hướng đến việc chuẩn bị cho các bạn trẻ bước vào đời sống hôn nhân gia đình, nên chọn chủ đề: **ƠN GỌI VÀ SỨ MẠNG HÔN NHÂN GIA ĐÌNH THEO MẪU GƯƠNG GIA ĐÌNH THÁNH GIA**. Đêm canh thức đã thu hút rất nhiều thành phần trong giáo xứ, kể cả lương dân cũng đến tham dự khá đông. Thánh lễ tiếp sau đó được cử hành với sự tham dự rất đông của cộng đoàn giáo xứ và diễn ra trong bầu khí rất sâu lắng và trang nghiêm.

Ngoài ra, các anh em mục vụ tại các giáo xứ cũng tổ chức các hoạt động thăm hỏi, tặng quà Giáng Sinh cho những người nghèo, người già và người bệnh tật không phân biệt lương-giáo. Tại Giáo xứ Yên Lĩnh, món quà Giáng Sinh được cha xứ hóa trang thành ông già Noel trao tặng cho người tham dự đêm diễn nguyện đã mang lại bầu khí rất vui tươi cho cộng đoàn, nhất là các em thiếu nhi. Với những hoạt động này, anh em không những ý thức đến tinh thần trao ban niềm vui Giáng Sinh của Con Thiên Chúa mà còn diễn tả tinh thần tương thân tương ái, sự hòa đồng và liên đới với mọi thành phần trong khu xóm, trong giáo xứ.

Thưa anh chị em, đêm canh thức vọng Giáng Sinh năm nay tại miền Vinh này quả là đáng nhớ. Nói đáng nhớ không phải là những sự cố cháy sân khấu ở Gia Hòa hay sự thành công của anh em mục vụ, nhưng đáng nhớ vì Hồng ân Chúa ban: thời tiết quá ư tuyệt vời. Mặc dầu những ngày trước đó đã có mưa phùn và sương khá dày, thậm chí sáng đến trưa ngày 24 vẫn còn sương mù, nhưng chiều tối khí trời quang đãng, hiền hòa. Tạ ơn Chúa biết bao! Tạ ơn Chúa đã ban cho chúng ta những ngày thật hạnh phúc trong khi phục vụ danh Ngài!

Đôi điều chia sẻ cùng quý chư huynh và quý chị em cách đơn sơ như thế, không gì khác hơn là sự chia sẻ chân thành trong tình huynh đệ của những anh em đang hiện diện và mục vụ tại miền Vinh này. Kính xin toàn thể anh chị em trong đại gia đình Phan Sinh tiếp tục cầu nguyện cho anh em miền Vinh và chúng ta tiếp tục cầu nguyện cho nhau trong niềm tin và niềm hy vọng lớn lao khởi đi từ ân sủng của Chúa Giêsu Hài Đồng, để mỗi người chúng ta ngày một tươi trẻ và hăng say phục vụ Thiên Chúa và mọi người.

Kính chúc tất cả anh chị em Bình an và Thiện hảo của Đức Kitô Giáng Sinh.

Hang đá Giáo xứ Yên Lĩnh, 2017

Đài Thánh Phan xi cô tại Đá Nện

Cộng đoàn Phanxicô Suối Dầu kính chào anh Giám Tỉnh và các anh chị em trong đại gia đình Phan

SỰ HỒI SINH SAU CƠN BÃO

thực tập năm

Đến với báo chia sẻ của Tỉnh dòng tháng 11- 12, cộng đoàn có những dòng chia sẻ như sau: ảnh hưởng của bão số 12 và sự hồi sinh sau cơn bão; niềm vui Giáng Sinh tại Giáo xứ Suối Dầu và cuối cùng là khánh thành nhà nội trú nam. Để biết chi tiết hơn mời quý anh chị em tiếp tục đọc những dòng chữ dưới đây.

Ngày 4/11/2017, cộng đoàn đã chọn ngày này để mừng trước lễ bổn mạng của anh Phó Phụ Trách Carôlô Phan Châu Lý. Thế nhưng thật không may, một cơn bão mạnh đã đổ bộ vào vùng Khánh Hòa từ khoảng 4h sáng nên ngày mừng lễ của anh đã tạm hoãn và chuyển sang một ngày khác.

Như mọi người cũng đã biết, vùng Khánh Hòa đã có một cơn bão với sức gió đạt đỉnh cao là cấp 12 và giật cấp 15 kèm theo đó là mưa lớn đã gây thiệt hại nặng nề đến các nhà thờ, nhà ở của người dân, thậm chí là cướp đi sinh mạng của con người và thiệt hại nặng nề đến mùa màng của bà con. Các nhà thờ thuộc sự điều hành của anh em Phan Sinh thì có nhà thờ Cư Thịnh là bị hư hỏng nặng nề nhất.

Cùng chung một hoàn cảnh, cộng đoàn Suối Dầu cũng bị thiệt hại không kém. Các phòng ở của anh em thì ngói bị nứt nẻ, vỡ tan do cây đổ ngã lên mái nhà hoặc những cành cây từ đâu bay tới đụng mái ngói. Nhìn cảnh tượng lúc ấy thật là kinh hoàng. Điện đài bị cúp trong vài ngày mới có lại, mọi thông tin liên lạc bị cắt đứt, những tấm tôn phía sau nhà anh Phụ trách và những tấm tôn của chuồng chim, chuồng gà cũng bị gió giật tung, bị méo mó và biến dạng một cách lạ thường. Ngoài vườn thì còn đâu nữa hàng cây dừa to với đầy trái ngon bên hàng rào, còn đâu nữa những cây chôm chôm xum suê xanh màu lá, còn đâu nữa những cây xoài đang mùa ra hoa, còn đâu nữa vườn cây chuối cho ra trái thơm ngon để anh em được thưởng thức sau mỗi bữa ăn, còn đâu nữa những gốc cây sa kê cổ

thụ và còn đâu nữa những cây mít, bụi tre tất cả giờ chỉ là dĩ vãng. Trước kia khi chưa có bão, từ cộng đoàn nhìn ra ngoài vườn là một màu xanh của những lá cây che khuất tầm nhìn, liếc mắt nhìn lên cao thì thấy nào là những con chim, con cu, con sóc vui đùa trên những cành cây, vậy mà bây giờ khi nhìn ra vườn thì thấy hàng ranh nhà mình, thấy con sông, thấy luôn cả nhà bếp của các soeur FMM.

Thật may trong cơn bão dữ dội ấy, các thành viên trong cộng đoàn vẫn còn sống, vẫn khỏe mạnh và bình an, không một ai phải hy sinh vì bão. Chúng con tạ ơn Chúa vì đã giữ gìn chúng con. Cơn bão đã không làm cho anh em chùn bước, nhụt chí hay là mất đi niềm hy vọng. Trái lại, anh em luôn thể hiện mình là một con người mạnh mẽ, can đảm, vui tươi và đầy tinh thần tín thác vào Chúa. Bởi lẽ anh em biết rằng sau cơn bão thì hồng ân của Chúa lại đổ tràn trên mỗi người trong cộng đoàn và thật sự là thế. Sau cơn bão nhiều lời cầu nguyện, hỏi thăm, động viên của các anh em trong Tỉnh dòng, gia đình, người thân, bạn bè gần xa. Họ không chỉ là giúp đỡ về mặt tinh thần mà còn cả vật chất nữa. Thiệt hại của bão gây ra đã khiến các anh em phải mất nhiều thời gian mới thu dọn được sạch sẽ nhà cửa, vườn tược, bây giờ thì cộng đoàn tạm ổn định và khu vườn đã bắt đầu có những mảng màu xanh của cây đu đủ, bưởi, xoài…. đó là những tín hiệu cho thấy sức sống đang quay trở lại để thay thế cho những mảng màu vàng khô như ngày nào.

Đêm Giáng sinh, thời tiết cũng không mấy thuận hòa, tưởng chừng như sẽ giập tắt đi bầu khí Giáng Sinh. Thế nhưng tạ ơn Chúa đêm đó thời tiết vẫn có mưa nhưng mưa nhỏ và cũng mau chấm dứt đã tạo thuận lợi cho cha xứ tổ chức thánh lễ ở ngoài trời hết sức trang trọng và sốt sắng. Niềm vui Giáng Sinh được tăng thêm gấp bội khi mà kết thúc thánh lễ mỗi người được nhận một món quà Giáng Sinh tuy là nhỏ bé nhưng cũng đủ làm vui và hạnh phúc cho lòng người.

Cuối cùng xin thông tin với anh chị em là sau 6 tháng khởi công và xây dựng, ngày 31/12/2017, anh Giám tỉnh đã làm phép nhà nội trú nam.

Để kết thúc bài chia sẻ người viết kính chúc anh Giám tỉnh và mọi người một năm mới với một sức khỏe dồi dào, nguyện xin Thiên Chúa chúc lành cho những công việc mà anh chị em đã và đang thực hiện được sinh hoa kết quả dồi dào.

Anh em **Cộng đoàn Nhà Tỉnh dòng** xin kính chào tất cả anh chị em trong sự bình an và thiện hảo. Đến hẹn lại lên, nay anh em Cộng đoàn Nhà Tỉnh dòng xin chia sẻ vài thông tin để mọi người cùng hiệp thông cầu nguyện.

Có nhiều điều muốn chia sẻ ở đây nhưng anh em chỉ xin lược qua một vài sự kiện chính trong cộng đoàn từ tháng 10 đến nay.

Phêrô Cao Hữu Nghĩa

Trong tháng 10, cộng đoàn tổ chức lễ giỗ Cha thánh Phanxicô. Để ngày gặp gỡ và thánh lễ được tốt đẹp, cộng đoàn đã chuẩn bị một số công việc từ xa. Tối ngày 3/10, anh em về Nhà Thủ Đức tham dự buổi Transitus - Tưởng niệm giờ Cha thánh lâm chung với cộng đoàn Thủ Đức và Cầu Ông Lãnh. Trước đó, anh em cũng tham dự 3 ngày tĩnh tâm chuẩn bị mừng lễ Cha thánh với bà con giáo dân Giáo xứ Đakao. Sáng ngày 4/10 thánh lễ mừng Cha thánh được tổ chức trọng thể, quy tụ nhiều anh chị em trong đại gia đình Phan Sinh tại Việt Nam về tham dự. Sau thánh lễ, mọi người chia sẻ bữa tiệc huynh đệ mừng lễ Cha thánh tại khuôn viên tu viện Nhà Tỉnh dòng trong tinh thần đơn sơ, đầy tình huynh đệ và phảng phất niềm vui, bình an trên khuôn mặt mọi người. Mười ngày sau lễ Cha thánh, Chị chết đã đến đón anh Phanxicô Xaviê Vũ Phan Long, Cựu Giám Tỉnh và Cựu Phụ trách cộng đoàn Nhà Tỉnh dòng về với Chúa trong sự bình an và nỗi thương nhớ của anh chị em trong đại gia đình Phan sinh và những người thân. Đặc biệt trong tháng này, cộng đoàn có dịp tiếp đón anh Tổng Thư ký Phúc Âm Hóa Truyền Giáo, Luis Gallardo Loja, OFM. Anh đã ở tại cộng đoàn và đi thăm các điểm truyền giáo của Tỉnh dòng từ ngày 11 đến 17 tháng 10 năm 2017.

Vào ngày 2/12, anh em dâng lễ giỗ 49 ngày cầu nguyện cho anh Phanxicô Xaviê và sau đó anh Phó Phụ trách đưa hài cốt của anh về Nhà Tưởng nhớ Tỉnh dòng tại Cộng đoàn Thủ Đức. Tiếp đến bước vào Mùa Vọng, để chuẩn bị đón mừng Ngôi Hai Thiên Chúa giáng trần, cộng đoàn tổ chức đi tĩnh tâm một ngày tại đền thánh Martinô ở Hố Nai. Cũng trong thời gian này, anh William J. Short, OFM, thuộc Tỉnh dòng Santa Barbara, Giám đốc Trung tâm Nghiên cứu và Học vấn Phan

Sinh quốc tế Collegium S. Bonaventurae Roma, đến thăm Tỉnh dòng Việt Nam, từ ngày 10 đến 17/12/2017, Tỉnh dòng có tổ chức một ngày Hội thảo về Linh đạo Phan Sinh dành cho anh chị em trong Gia đình Phan Sinh Việt Nam tại Nhà Tỉnh dòng vào sáng ngày 14/12. Trong bầu khí đón mừng Lễ Giáng sinh, anh em cũng làm những hang đá máng cỏ không chỉ bên ngoài mà còn trong tâm hồn. Với những sáng kiến phong phú của các anh em trẻ, cộng đoàn đã làm nhiều hang đá khác nhau mang những tâm tình diễn tả những ý tưởng khác nhau. Ngoài ra, trong thời gian này, anh em cũng đón anh Đaminh Nguyễn Văn Yên thuộc điểm Bảo Lộc về đây chữa bệnh.

Thời gian cuối năm là thời gian mà mọi người đều bận rộn với nhiều công việc, bên ngoài người ta tất bật lo kinh tế, chạy ngược chạy xuôi, còn trong cộng đoàn anh em văn phòng Tỉnh dòng cũng đầu tắt mặt tối cố gắng hoàn thành những "sản phẩm": lịch, lịch phụng vụ Phan sinh,…. để kịp gửi về các đơn vị trong đại gia đình Phan Sinh.

Còn nhiều sự kiện và những việc làm khác nữa mà không thể kể hết ra đây. Nhìn chung anh em trong Cộng đoàn Nhà tỉnh dòng cố gắng làm hết khả năng của mình để chu toàn bổn phận đối với công việc của Tỉnh dòng cũng

như xây dựng cộng đoàn ngày một tốt hơn. Chính vì thế, anh em ý thức trong việc xây dựng tình huynh đệ, sẵn sàng chia sẻ và giúp đỡ nhau mỗi khi cần, mặc dù mỗi người đều có những công việc đặc thù riêng. Anh em cũng phát huy những khả năng Chúa ban trong các lãnh vực để làm cho cộng đoàn ngày càng phong phú và tốt đẹp hơn về các mặt. Người thì trồng cây, chăm cá, sáng tạo nghệ thuật và có những anh em hy sinh làm những công việc âm thầm. Chung quy anh em làm việc với tinh thần yêu mến và ý thức xây dựng cộng đoàn.

Anh em cũng thực hiện và hưởng ứng những đề nghị và lời mời gọi của Trung ương Dòng và Hội đồng Tỉnh dòng về việc hiện JPIC. Để bảo vệ môi trường, anh em đã trồng những cây xanh, chậu cảnh để phù hợp với khuôn viên cộng đoàn. Việc phân loại rác cũng được thực hiện một cách nghiêm túc. Bên cạnh đó, anh em cố gắng sử dụng tiết kiệm nước, điện và các thứ khác, khi làm gì anh em chú ý đến việc tận dụng những vật liệu có sẵn. Những việc làm ấy được thực hiện trong niềm vui và ý thức.

Có lẽ nên kết thúc ở đây, dù cộng đoàn Nhà Tỉnh dòng còn nhiều điều chưa thể kể hết như đã nói trên. Vì thế, xin mời anh chị em ghé thăm và có thể ở lại đây ít hôm để có thể cảm nhận được. Kính Chúc anh chị em trong đại gia đình Phan Sinh được tràn đầy hồng ân của Chúa Giêsu Hài Đồng và một năm mới nhiều ơn lành và hồng phúc.

BÌNH AN VÀ THIỆN HẢO!

Chia Sẻ trong Chia Sẻ

BẮT ĐẦU LẠI TỪ ĐỨC KITÔ

1. "Bắt đầu lại từ Đức Kitô" có nghĩa là "**gần gũi với Đức Giêsu"**.

Trước khi Chúa Giêsu trao tặng món quà tình yêu lớn nhất cho chúng ta - đó là hy tế trên thập giá - Ngài đã dùng hình ảnh cây nho, để nhắn gửi chúng ta rằng: Anh em hãy gần gũi với thầy, đến độ ở lại trong tình yêu của thầy, như cành nho gắn liền với cây nho. Và chính sự kết hợp này, anh em sẽ trổ sinh hoa trái (Ga 15, 5).

- **Gần gũi với CG để làm gì?** Thưa là để "**lắng nghe và học hỏi nơi Ngài**". Sự thân mật vợ chồng chính là sự gần gũi. Họ gần gũi nhau để lắng nghe tiếng nói của con tim của nhau; để cảm nhận từng cung bậc tình yêu được hiến trao cho nhau; để hiện diện trong nhau như một thực thể... Còn hơn thế, người môn đệ của ĐG được mời gọi "ở trong sự hiện diện của Ngài và để cho mình được dẫn dắt". Câu chuyện hai chị em Matta và Maria tại Bêtania đã cho chúng ta kinh nghiệm này (Maria đã chăm chú lắng nghe Chúa dạy, và Chúa khen Maria đã chọn phần tốt nhất: x. Lc 10, 38-42). Chỉ khi chúng ta say sưa lắng nghe Lời Ngài và để Lời Ngài dẫn dắt cuộc sống chúng ta, thì lúc ấy chúng ta mới thực sự gần gũi với Ngài và được là môn đệ. Bởi vậy có câu định nghĩa về "nên thánh" như sau: Nên thánh chính là luôn lắng nghe tiếng Chúa và trung thành đáp lại trong giây phút hiện tại.

- **Gần gũi với CG như thế nào?** Thưa là như Đức Maria: Mẹ thường "**chiêm ngắm và giữ mãi trong lòng",** như khi Mẹ sinh Con trong máng cỏ với những biến cố đã xảy ra (x. Lc 2,19). Mẹ cũng để Chúa nhìn ngắm Mẹ (như khi mẹ và Con trên đường thập giá: xem Mt 27,55) với tất cả tình yêu. ĐTC Phanxicô nói với chúng ta rằng: "Anh chị em hãy để Chúa ngắm nhìn mình. Ngài nhìn chúng ta, cũng là cách chúng ta cầu nguyện. Hãy nhìn vào Nhà Tạm và hãy để Chúa ngắm nhìn mình… thật đơn giản. Nếu tôi ngủ gật… Cứ ngủ, cứ ngủ đi! Ngài vẫn sẽ nhìn ngắm anh chị em. Điều này sưởi ấm tâm hồn tôi, giữ cho ngọn lửa tình bằng hữu với Chúa được cháy mãi; làm cho anh chị em cảm thấy rằng Ngài thực sự nhìn ngắm anh chị em, gần gũi và yêu thương anh chị em… Đừng nản lòng! Thiên Chúa yêu thương chúng con. Hãy để cho Chúa nhìn ngắm chúng con. Cha hiểu điều đó không đơn giản đối với chúng con, đặc biệt là những người đã lập gia đình và có con cái, rất khó tìm ra thời gian đủ dài để lắng đọng. Nhưng cảm tạ Chúa. Vì không nhất thiết mọi người đều phải làm cùng một cách… Điều quan trọng là phải tìm một cách thích hợp để ở lại với Chúa. Lúc này mỗi người có thể tự hỏi: Tôi làm thế nào để "ở lại" với Chúa Giêsu? Để "nghỉ ngơi" trong Chúa Giêsu? Tôi có những giây phút trong sự hiện hiện của Chúa, trong thinh lặng, hoặc để cho Ngài nhìn ngắm tôi không? Tôi có để cho lửa tình yêu của Ngài sưởi ấm tâm hồn tôi không? Nếu tâm hồn tôi không có hơi ấm của Chúa, không có tình yêu và sự dịu dàng của Ngài, thì làm sao chúng ta - những tội nhân nghèo nàn - có thể sưởi ấm tâm hồn những người khác? Hãy suy nghĩ về điều này."

2. "Bắt đầu lại từ Đức Kitô" có nghĩa là "**bắt chước Ngài trong việc ra khỏi mình và đến gặp gỡ người khác".**

- **Là một kinh nghiệm đẹp và là một nghịch lý:** Tại sao? Bởi vì khi chúng ta đặt Chúa Giêsu làm tâm điểm của đời sống mình, thì chúng ta không còn là tâm điểm của chính mình nữa. ĐTC nói: "Anh chị em càng kết hợp với Chúa Giêsu, thì Ngài càng trở nên trung tâm của đời sống anh chị em; càng làm cho anh chị em thoát ly chính mình, ra khỏi trung tâm của mình và mở lòng ra cho người khác. Đây chính là sự năng động của tình yêu đích thực, là tác động của

chính Thiên Chúa. Thiên Chúa là trung tâm, nhưng Ngài luôn luôn là món quà tự hiến, là tương quan, là một tình yêu luôn cho đi. Vì thế, chúng ta cần phải trở nên như vậy, nếu chúng ta tiếp tục kết hợp với ĐK. Ngài sẽ lôi kéo chúng ta vào sự năng động của tình yêu. Linh mục Nguyễn Cao Siêu (OP) đã viết một lời nguyện rất dễ thương về "sự buông bỏ" như sau:

"Lạy Chúa Giêsu**, khi con đến với Chúa,**

Con cởi bỏ đồng hồ, là thời khắc biểu của con.

Con tháo bỏ đôi giày, là những tham vọng của con.

Con đóng lại bút viết, là các quan điểm của con.

Con bỏ xuống chìa khóa, là sự an toàn của con…

Nhưng sau khi được ở với Ngài rồi,

Con sẽ xỏ giày vào, để đi theo đường của Chúa.

Con sẽ đeo đồng hồ, để sống trong thời gian của Chúa.

Con sẽ đeo kính vào, để nhìn thế giới của Chúa.

Con sẽ mở bút ra, để viết những tư tưởng của Chúa.

Con sẽ cầm chìa khóa lên, để mở những cánh cửa của Chúa…"

Người nào có sự sống đích thực của Đức Kitô (ĐK) nơi mình, người đó có sự mở lòng ra với tha nhân. Bởi vì chính ĐK thúc đẩy chúng ta ra đi. Cả hai điều này: kết hợp với ĐK và gặp gỡ tha nhân chỉ là một chuyển động của việc bắt chước ĐK. Nếu thiếu một trong hai, sẽ làm trái tim ngừng đập và chúng ta không còn sống nữa. Mẹ thánh Têrêxa Calcutta đã nói một câu nổi tiếng như sau: "Cuộc sống nếu không sống vì người khác, thì đó không còn là cuộc sống nữa". Thánh Phanxicô cũng đã dạy anh chị em mình phải là khí cụ của Chúa, để trao ban bình an đến mọi người, qua kinh Hòa bình: "Xin cho con biết mến yêu và phụng sự Chúa trong mọi người..."

Nelson Mandela - người đoạt giải Nobel Hòa Bình năm 1993 - vốn là người da đen Nam Phi đã kiên trì đấu tranh để loại trừ chủ nghĩa "Apatheid: "(Phân biệt chủng tộc giữa người da trắng thiểu số và người da đen đa số) tại quốc gia Nam Phi, và khởi đầu một xã hội dân chủ đa chủng tộc. Dù bị kỳ thị và đầy đọa đến tận cùng, ông vẫn không chút oán hận. Cụ thể, khi cánh cửa nhà tù mở ra để trả tự do cho ông năm 1990, sau 27 năm bị giam cầm, ông đã thanh thản bước ra và nói: "Nếu tôi không để nhà tù ở lại phía sau, thì nhà tù vẫn ở trong tôi. Bởi vì, tha thứ cho người khác, chính là sự cởi trói cho chính mình". Chính nhờ lòng bao dung và tha thứ nơi Nelson Mandela, mà ông đã hoàn thành được tâm nguyện của mình và đã để lại bài học quan trọng cho hậu thế: Sự mở lòng ra với tha nhân bằng sự tha thứ, là một quyền năng ưu việt để thiện hóa người khác.

3. "Bắt đầu lại từ Đức Kitô" có nghĩa là "**không sợ đi với Ngài vào các vùng ngoại biên**".

- **Không sợ đi với Ngài:** Chúa Giêsu đã dạy các môn đệ rằng: "Anh em đừng sợ những kẻ giết thân xác anh em, mà không giết được linh hồn… Anh em đừng sợ" (Mt 10, 28.31), vì Thầy ở với anh em mọi ngày cho đến tận thế. Chính Chúa đã sai các môn đệ đi vào thế gian như chiên con ở giữa bầy sói, mà không được hãi sợ. Họ cần phải khôn ngoan như con rắn và đơn sơ như chim bồ câu… Hôm nay Chúa cũng mời gọi chúng ta can đảm đi đến các vùng ngoại biên và chúng ta sẽ tìm thấy Ngài ở đó. "Vùng ngoại biên" được hiểu là những không gian xa xôi hẻo lánh, chưa có dấu chân của người môn đệ; "Vùng ngoại biên" cũng được hiểu là những con người bị bỏ rơi, khuyết tật nơi tâm hồn và thể xác, thấp cổ bé miệng, bị thiệt thòi về mọi phương diện trong xã hội, chưa một lần được tiếp cận với Tin Mừng của Đức Giêsu…

Đi đến một vùng ngoại biên như thế, có thể khiến chúng ta sợ hãi. Nhưng Chúa Giêsu đã và đang ở đó và chờ đợi chúng ta. Ngài chờ đợi chúng ta không phải nơi sự an toàn vô sự, nhưng nơi những thương tích của những anh chị em đang quằn quại dưới ách thống trị của bệnh tật, của đam mê xấu, của tội lỗi…

- **Đi đến vùng ngoại biên cùng với Chúa**:

Trong suốt 3 năm rao giảng Tin Mừng, Đức Giêsu đã thực hiện cuộc lữ hành khắp miền Palestina, từ Giuđêa qua Samaria đến miền núi Giuđêa, kể cả các miền ven xa xôi… Ngài không sợ đến các vùng ngoại biên để chữa lành và loan báo niềm vui Tin Mừng:" Đức Giêsu đi khắp các thành thị, làng mạc, giảng dạy trong các hội đường, rao giảng Tin Mừng Nước Trời và chữa hết các bệnh hoạn tật nguyền" (Mt 9, 35).

Chủ đề của bản văn chung kết Tổng Tu Nghị năm 2015: "Tiến về các vùng ngoại biên với niềm vui Tin Mừng". Mệnh đề này có nghĩa gì? Nó diễn tả một chọn lựa căn bản: đó là đi ra khỏi mọi giới hạn đang kềm hãm chúng ta,

để mang Tin Mừng đến cho những người hôm nay đang cần hơn bao giờ hết Niềm vui phát sinh từ Tin Mừng. Cha Perry - vị Tổng Phục Vụ dòng AEHM - đã thêm rằng: **Chúng ta đi đến với thế giới, không phải một mình, nhưng với huynh đệ đoàn; không phải với những phương tiện vũ lực, nhưng với những dụng cụ nghèo khó mà chúng ta có - trong tư cách hèn mọn và tràn đầy niềm vui.**

Đức Thánh Cha Phanxicô đã nói: "Điều mà tôi nói với anh chị em nhiều lần phát xuất từ con tim của tôi. Khi chúng ta, những Kitô hữu, tự khép kín mình trong nhóm của mình, trong hội đoàn của mình, trong giáo xứ của mình, trong môi trường của mình… chính là lúc chúng ta bị ngã bệnh. Nếu chúng ta can đảm đi ra khỏi sự khép kín của mình, có thể chúng ta gặp phải tai nạn… Nhưng tôi xin nói với anh chị em: Tôi một ngàn lần thà có một giáo hội thương tích, hơn là có một giáo hội bệnh hoạn. Một Kitô hữu can đảm chấp nhận rủi ro để đi ra ngoài, chứ không phải một Kitô hữu chịu khó học hành, biết tất cả mọi sự, nhưng luôn luôn đóng cửa."

Nhưng hãy cẩn thận! Chúa Giêsu không nói với chúng ta: Hãy đi và tự mình làm mọi sự. Chúa Giêsu nói: Hãy đi. Thầy ở cùng các con. Đó là vẻ đẹp và sức mạnh của chúng ta. Nếu chúng ta đi ra vùng ngoại biên để gieo rắc Tin Mừng của Ngài với tình yêu, với niềm vui, với lòng can đảm, với tinh thần tông đồ đích thực… Ngài sẽ cùng đi với chúng ta với quyền năng của Ngài.

Thánh Têrêxa Calcuta là một con người đã dấn thân đến các vùng ngoại biên một cách trường kỳ và can đảm. Ngài đã đến với những người hấp hối lê lết ngoài đường phố của đất nước Ấn Độ, để cho họ được chết như một con người. Ngài đã hành động không phải một mình, nhưng với Đức Kitô, như ngài đã tâm sự: "Không có gì êm đềm hơn trong những khoảnh khắc khó khăn, vì bạn biết rằng có Ai đó đang chiến đấu vì mình". Ngài đã chữa lành biết bao con tim tuyệt vọng; xoa dịu bao tâm hồn đau khổ; đem lại niềm tin yêu cho bao phận người nghiệt ngã… Thế nhưng ngài chỉ thốt lên: "Chúng tôi cảm thấy điều chúng tôi đang làm chỉ là một giọt nước trong đại dương. Nhưng đại dương sẽ ít hơn chỉ bởi thiếu đi giọt nước ấy". Bí quyết nơi thánh Têrêxa Calcuta là gì cho sự phục vụ người nghèo thành công đến như vậy? Xin thưa là câu nói sau đây của ngài ở cuối đời: **"Không phải tất cả chúng ta đều làm được những điều vĩ đại. Nhưng chúng ta có thể làm những điều nhỏ nhặt với tình yêu vĩ đại".**

Cuối cùng, để có thể làm được những điều nhỏ với một tình yêu vĩ đại, chúng ta cần đắc thủ được một việc cực kỳ quan trọng - mang tính quyết định - là "gần gũi với Chúa Giêsu", như lời dạy của chính Chúa: "**Ai ở lại trong Thầy và Thầy ở lại trong người ấy, thì người ấy sinh nhiều hoa trái" (Ga 15,5).**

Tháng 11.2017

Ts Trần Mừng Ofm

PHÚC CHO AI BỊ BÁCH HẠI VÌ SỰ CÔNG CHÍNH

Chính trong cùng ngày 30.11.2017 tại Myanmar, ĐTC Phanxicô gặp gỡ giới trẻ ở Nhà thờ chính tòa Mary tại Yangon; thì tại Việt Nam, tòa án nhân dân tỉnh Khánh Hòa lại kết án 10 năm tù giam đối với chị Nguyễn Ngọc Như Quỳnh - một tín hữu Công giáo đấu tranh cho nhân quyền tại VN.

Trong bài giảng cho giới trẻ Myanmar ngày này, ĐTC Phanxicô đã khai triển câu Kinh thánh sau: "Đẹp thay bước chân những sứ giả loan báo Tin Mừng"

(Is 52, 7).

"Các bạn trẻ Myanmar thân mến,

Một số bạn trẻ sẽ hỏi: Tin Mừng ở đâu khi quá nhiều bất công, nghèo nàn và đau khổ đang phủ bóng đen trên chúng ta và thế giới của chúng ta? Nhưng cha muốn trao ban cho chúng con một thông điệp từ nơi này, rằng các con đừng sợ tin vào Tin Mừng của lòng Thương Xót Chúa. Vì Tin Mừng có một tên gọi và một diện mạo: Chúa Giêsu Kitô. Là sứ giả của Tin

Mừng này, các con phải sẵn sàng đem lại lời của Hy vọng cho Giáo Hội, cho đất nước của các con và cho một thế giới rộng lớn hơn. CÁC CON PHẢI SẴN SÀNG MANG TIN MỪNG CHO NHỮNG ANH CHỊ EM ĐAU KHỔ CỦA CÁC CON, LÀ NHỮNG NGƯỜI ĐANG CẦN LỜI CẦU NGUYỆN VÀ TÌNH LIÊN ĐỚI CỦA CÁC CON, NHƯNG CŨNG CẢ SỰ NHIỆT THÀNH CỦA CÁC CON ĐỐI VỚI NHÂN QUYỀN, CÔNG LÝ VÀ SỰ PHÁT TRIỂN CỦA TÌNH YÊU VÀ BÌNH AN - MÀ CHÚA GIÊSU MANG LẠI...

Giống như Mẹ Maria, các con hãy DỊU DÀNG, NHƯNG CAN ĐẢM TRONG VIỆC MANG CHÚA GIÊSU VÀ TÌNH YÊU CỦA NGÀI CHO NGƯỜI KHÁC."

Thưa chị Như Quỳnh, không biết cùng ngày này, chị có cảm nhận Chúa đang cùng chịu đau khổ với chị? Mẹ Giáo Hội đang đồng hành với chị bằng sự cảm thông sâu lắng? Những lời cầu khẩn được dâng lên Chúa cho chị được bình an và vững tin? Những giọt nước mắt tuôn trào vì yêu thương và cảm phục lòng can đảm nơi chị?

Chị hãy an tâm. Chị đã đi đúng đường và chị bị bách hại vì Lẽ Công Chính.Và chắc chắn chị được phần thưởng lớn lao, không chỉ trong Nước Trời, mà ngay hôm nay trong lòng mọi người: chị là MỘT SỨ GIẢ MANG TIN MỪNG ĐẾN CHO DÂN NGHÈO, DÂN KHỔ, …

ĐẸP THAY MỘT SỨ GIẢ NHƯ CHỊ!

Ts Trần Mừng Ofm

Hòa Hội, 1/12/2017.

Phanxicô MỘT MÌNH CHỐNG LẠI TẤT CẢ

ĐIỀU TRA VỀ MỘT GIÁO HOÀNG GẶP NGUY HIỂM

Đó là tên cuốn ***FRANÇOIS, seul contre TOUS, Enquête sur un pape en danger,*** của **Arnaud Bédat,** Flammarion enquête, Paris 2017, xuất bản. Arnaud Bédat là nhà quay phim, phóng viên nghiên cứu, cộng tác viên của nhiều hãng thông tấn (***L'Illustré, Paris-match***). Ông theo dõi thời sự Vatican từ nhiều năm nay, nhất là gặp gỡ Giáo hoàng Phanxicô và các người thân cận của ngài. Ông đã xuất bản ***François l'Argentin, le pape intime*** do các thân nhân của ngài kể lại (Pygmation).

Sách dày 330 trang, gồm ***Lời Phi Lộ*** (11-20) và **11 chương** [**Ch.1.** Trở lại Buenos Aires (21-34); **Ch.2.** Tiên tri ở Rôma (35-44); **Ch.3.** Chuyến đi dài; **Ch.4**. Những trận đòn và thương tích của một tu sĩ Dòng Tên (65-90); **Ch.5.** Sự nghi ngờ khó tả (91-122); **Ch.6**. Các cuộc chiến đấu của một hồng y; **Ch.7**. Những bí mật cuối cùng (147-170); **Ch.8**. Rồi màn biểu diễn bắt đầu (171-192); **Ch.9.** Những mối bất hòa Vatican! (193-236); **Ch.10.** Những kẻ thù trong bóng tối (237-260); **Ch.11**. Mục tiêu: giết giáo hoàng (261-280)]; **Lời kết** (281-292); **Thư mục chọn tuyển, Các lời cảm ơn** (293-298); **Phụ lục** (299-318) gồm: 1/ các lời đầu tiên Giáo hoàng Phanxicô nói với các hồng y đã bầu chọn ngài; 2/ Diễn văn về "mười lăm căn bệnh" của giáo triều Rôma; 3/ Lời tôn kính của Giáo hoàng Phanxicô với Cha Jacques Hamel.

Tiến sĩ Nguyễn Hồng Giáp chuyển ngữ **Lời Kết** (281-291) dưới đây:

LỜI KẾT

"Ta sẽ phạt thế giới vì sự gian tà, phạt kẻ dữ vì tội lỗi của chúng; Ta sẽ chấm dứt sự kiêu căng của phường ngạo mạn, Ta sẽ hạ xuống vẻ tự đắc của quân cường bạo".

(Is 13,11)

Thành phố nhỏ bé Obera, ở phía tây bắc nước Argentina, trung tâm của tỉnh Missiones, có một đặc thù mà không mấy tự hào. Hồng y Bergoglio xem nó như là một biểu tượng của tình huynh đệ, thủ đô của lai tạp. "Chúng ta thấy ở đó sáu mươi địa điểm thờ phượng mà chỉ có một thiểu số là Công giáo. Những nhóm khác thuộc các đạo khác: Tin Lành, Chính Thống, Do Thái. Và họ sống cùng nhau một cách hài hòa[3]", ngài nhắc lại với ông bạn già giáo sĩ do thái Abraham Storka, với nụ cười thán phục ở khóe môi. Dựa vào mô hình cảm nhận ấy, nguyên tổng giám mục của Buenos Aires, từ nay trên ngôi vị thánh Phêrô, mong muốn áp dụng mô hình liên tôn đó cho cả thế giới, mặc dù đôi khi rất lưỡng lự. Bằng cách xích lại gần người Do Thái, người Hồi giáo và kể cả những anh em thù địch già Tin Lành, trong chuyến công du Thụy Điển tháng 11 năm 2016 nhân dịp 500 năm Cải Cách. "Chúng ta không thể là Công giáo và bè phái, chúng ta có nhu cầu hướng tới cùng sống với những người khác", ngài còn nhắc lại trước lúc xuất hành tới Lund với tạp chí *La Civiltà Cattolica* của ông bạn Antonio Spadaro. Tám tháng trước đó, vào tháng hai 2016, ở Cuba, ngài đã ký một hiệp ước lịch sử với thượng phụ Kirill, người có tiềm lực nhất của hàng giáo phụ chính thống, điều mà ngài thành công khi tất cả các người tiền nhiệm đều thất bại. Mọi việc sẽ "dễ dàng hơn từ nay", Phanxicô nói, tươi cười, sau cuộc gặp gỡ, có phần mệt mỏi vì cuộc hành trình dài dưới trời nhiệt đới. Tháng 5 năm 2014, ở Jérusalem, ngài đã cầu nguyện bên mộ Chúa Kitô cùng Giáo phụ Bartholomée, một gương mặt lớn lao khác của Chính Thống giáo. Và bây giờ các nhịp cầu đã được nối lại, tại sao lại không có cuộc tông du vào nước Nga? Một vị giáo hoàng ở công trường Đỏ, người ta đã tưởng tượng ra những lời mỉa mai và những tiếng la ó khủng khiếp của những người không thỏa hiệp hiện nay của Phanxicô… và có lẽ, cũng có những sự đe dọa của một số Chính Thống dị giáo nhìn thấy kẻ chống Kitô trong giáo chủ Rôma. Và rồi sẽ có sự nhích lại với Trung Hoa? "Nếu tôi có mong muốn đi sang Trung Hoa? Chắc chắn rồi, ngay ngày mai![4]"

"Tôi tin chắc rằng Giáo Hội đang ở ngưỡng cửa một thời đại mới, giống như cách đây năm mươi năm khi Gioan XXIII đã mở các cửa sổ của Giáo Hội để cho một ít khí mát lọt vào", Hồng y Madadiaga vui vẻ lặp lại. Năm năm đã đủ cho Giáo hoàng tốt lành Gioan để làm cho sự vận hành của Giáo Hội không thể quay đầu lại. Cần bao nhiêu thời gian cho Phanxicô? "Tôi cho rằng có ít hơn một cơ may trên hai để ngài thi hành xong các cuộc cải cách, nhà sử học Odon Vallet thốt lên, cuộc cải cách của công đồng Trente ở thế kỷ XVI kéo dài mười tám năm và đòi hỏi tới sáu giáo hoàng[5]…"

"Tính ích kỷ cuối cùng là kẻ thù tệ hại nhất của hạnh phúc nhân loại", phóng viên André Frossard, tác giả cuốn sách bán chạy nhất thời đại của ông, ***Có Thiên Chúa, tôi đã gặp Người***, bạn thân và chuyên gia của Gioan Phaolô II, thích lặp đi lặp lại câu ấy. Con chuột máy tính đó, mỗi ngày Phanxicô xê dịch nó, mong muốn thủ tiêu các thứ chủ nghĩa cá nhân và các sự bất công. Đối với ngài, chúng ta đã thấy suốt cuốn sách này những người nam và những người nữ không hẳn phải ở trong các giáo đường, họ ở ngoài, và giáo triều của ngài chắc chắn sẽ được ghi nhận bởi các sự đoạn tuyệt với mọi trật tự, vì đối với ngài, giáo lý và các qui tắc luôn luôn qua đi sau khi sự đón nhận đến với mọi người. Vai trò của Giáo Hội, đối với Giáo hoàng Argentina là "đi tới quần chúng, nhận biết họ từng tên một. Không chỉ bởi vì đó là sứ mệnh của mình, đi ra để loan báo Phúc Âm, mà bởi vì không làm như vậy có thể gây thiệt hại cho Giáo Hội. […] Tôi thích một nghìn lần với Giáo Hội gập ghềnh hơn là một Giáo Hội đau ốm. Một Giáo Hội bằng lòng cai quản, bảo toàn đàn chiên nhỏ của mình là một Giáo Hội lâu dài sẽ bị đau ốm. Một chủ chăn trùm mền không phải là một mục tử thực sự, nhưng là một "thợ chải

[3] Đàm luận với Abrahgam Storka, ***Sur la terre comme au ciel***, trg. 140-141.

[4] Lời phát biểu trên máy bay khi từ Hàn Quốc trở về ngày 18/8/2014.

[5] *Le Journal du dimanche*, 23/12/2014.

tóc" suốt ngày ngồi làm xoắn tóc thay vì đi tìm các con chiên mới[6]". Ngài không muốn một Giáo Hội cứng ngắc và xơ cứng, tự thu mình, nhưng ngài mơ ước một tô không khí cho mọi người. Ngài muốn mọi người cử động nội tâm và ngài đã quyến rủ được những người, hôm qua còn mỉa mai Vatican và đoàn tùy tùng áo thâm của ngài. "Tôi thấy vị giáo hoàng này tuyệt vời"[7], chẳng hạn một Charles Aznavour thốt lên hoàn toàn bị lôi cuốn. "Đúng rồi, tôi tự nhủ ngài có thể đứng vững trong bao nhiêu lâu", tự vấn của giáo hoàng hưu trí Biển Đức XVI, thán phục một năng động như thế, tuy nhiên có phần băn khoăn, "nhưng chúng ta hãy phó thác điều đó trong tay Thiên Chúa[8] ."

Không phải là anh hùng thần thoại, không phải là siêu nhân. Nhưng hãy để cho ngài đủ sức để tiến hành các cuộc chiến của ngài đến cùng không? Đó là tất cả vấn đề. Người hay nói nhất trong các giáo hoàng của Lịch sử, như chúng ta thấy, đã nêu lên sự viên tịch của mình hoặc khả năng từ nhiệm: "Tôi biết rằng điều đó kéo dài ít thời gian, hai hoặc ba năm. Và rồi về Nhà Cha[9]!" nhưng cho cảm nghĩ một giáo triều ngắn hơn cũng có thể là một chiến lược tài tình của tu sĩ dòng Tên, một phương tiện để thấy các lời được giải phóng và nhận dạng được các kẻ thù của mình. Với những lời phát biểu như thế, giáo hoàng "không thể không những đã tránh được nguy cơ của sự vang vọng vui vẻ của các lời phát biểu tột cùng của mình cạnh những người chống giáo triều truyền thống và nhất là những người hoạt động chống Kitô giáo, ngày càng hăng say và đông đúc", nhà sử học Philippe Levillin[10] lưu ý một cách tinh tế. "Những kẻ gièm pha nói xấu tôi? Tôi đáng như vậy, Phanxicô nói đùa vào lúc kết thúc Ơn Toàn Xá lòng thương xót, bởi vì tôi là một kẻ có tội […]. Tôi đáng như vậy về điều mà [kẻ dèm pha] không biết." Nhưng ngài lại nói thêm, "nịnh hót một người vì một mục đích, ẩn dấu hay trông thấy, để được một cái gì đó cho bản thân, chính là "không có phẩm cách[11]"."

Và, tức khắc, rầm rang những lời đồn thổi có khả năng từ nhiệm trong những tháng hay những năm tới. Bấy giờ giáo hoàng có thể về lại quê mình ở Argentina, nơi mà tất cả đã bắt đầu, để sống trong những thời khắc cuối cùng của cuộc sống trong một nhà dưỡng lão nhỏ dành cho các linh mục về hưu, ở khu Flores của ngài, nơi có một phòng đã dành riêng cho ngài trước lúc được bầu chọn ở Rôma. Ngài sẽ gặp lại được chị mình, các cháu mình, các người bạn già mình và nghiêng mình trên mộ của những người đã ra đi. Và lúc chết, ngài có thể được an táng trong lòng đất quê hương mà ngài rất quyến luyến – điều đó đã được nêu lên một thời gian với Gioan Phao-lô II người Ba Lan, nhưng đã từ trần ở Rôma… Một ngôi mộ có thể trở thành một địa điểm thờ phụng thực sự, mà sự tuyên thánh chắc sẽ đến nhanh thôi trong thời gian thích hợp – ở Argentina đã nở rộ các câu chuyện phép lạ mà có lẽ ngài đã làm. "Sự chết biến dạng cuộc sống thành định mệnh", Malraux nói thế.

Ngược lại, những người khác lại đăng hắng rằng *padre* Jorge thích "làm giáo hoàng" và ngài sẽ đi tới cùng sứ mệnh của mình, làm biến mất các vũ khí cầm tay, nếu chúng ta có thể nói, như một chiến sĩ thật sự đánh đổ các sự bất công của cuộc sống.

Bấy giờ ngài sẽ ra đi như Gioan Phaolô II hay như Biển Đức XVI chăng? Ngài sẽ làm điều đó, tất nhiên theo cách của ngài, không đoán trước được, bất ngờ, ấn tượng. "Ngài phải chăm lo sức khỏe, ngài đã làm việc quá sức, ngài không bao giờ nghỉ ngơi", đôi lúc những người thân cận than thở như thế. Riêng Hồng y Maradiaga nhấn mạnh "Ngài có một năng lực không ngừng làm tôi ngạc nhiên". "Từ mấy ngày qua, tôi có trong đầu một từ có vẻ bất nhã: "tuổi già". Nó làm sợ hãi […] nhưng tuổi già là dấu hiệu khôn ngoan", ngài tuyên bố vào ngày sinh nhật tám mươi, khao khát một tuổi già "êm ái", "phong phú" và "vui vẻ"[12].

Nhưng đã xuất hiện cuộc nhảy múa của những âm mưu và cầu vị trong lòng Vatican, dù tất cả dĩ nhiên biểu thị bằng ngôn từ bọc kín. Các sự thèm khát được mài dũa. Sáng suốt, luôn luôn có cú đánh trước, Giáo hoàng Phanxicô gần như vẽ lại, trong bốn năm cầm quyền, địa lý chính

---

[6] Đàm đạo với Francesca Ambrogetti và Sergio Rubin, *Je crois en l'homme*, trg. 80-81.

[7] Đàm đạo với tác giả, Saint-Sulpice (Thụy Sĩ), tháng mười 2014.

[8] Benoît XVI, *Dernières Conversations*, trg. 54.

[9] Lời phát biểu trên máy bay lúc từ Hàn Quốc trở về, ngày 18/8/2014, phát lại trên kênh mexico Televisa ngày 6/3/2015, nhưng "hai hay ba năm" đã trở thành "bốn hoặc năm năm".

[10] *La Papauté foudroyée*, Tallandier, 2015, trg. 210.

[11] Đàm đạo với kênh Ý TV2000, 20/11/2016.

[12] Công hàm AFP, 17/12/2016.

trị Hồng Y Đoàn, mà thực sự người ta không để ý. Nếu mật viện xảy ra ngày mai, theo mức độ số hồng y 80 tuổi mất quyền bỏ phiếu, các hồng y "tích cực" mà Gioan Phao-lô II chọn (còn 21 cử tri) và Biển Đức XVI chọn (56) thì đã trở thành thiểu số rồi: ngày 1 tháng Giêng 2017, 44 trong số 120 hồng y cử tri đã được Phanxicô Argentina chọn… Và ai nói rằng những vị khác lại không bị cảm kích bởi các lời kêu gọi sám hối của ngài khi họ nghe diễn từ nghiêm khắc và nổi tiếng của ngài về "mười lăm căn bệnh"ư?

Thay đổi một phần hội đồng những người sẽ chọn các vị kế tục ngài cho phép Phanxicô chuẩn bị một di sản tiềm tàng và đo lường cho tương lai, nhằm bảo đảm một sự tiếp tục nào đó cho sau ngài. Những "chú ngựa con" của ngài có thể ảnh hưởng lên Giáo Hội, có trọng lượng trong các kỳ mật viện tới không?

Rất có thể: với tư cách là một tu sĩ dòng Tên giỏi, Giáo hoàng Phanxicô đã cẩn thận chọn những người theo phẩm chất, không phải theo nguồn gốc hay chức vị. Ngài không để mình bị ràng buộc bởi tập tục và truyền thống, cũng không bởi logich phân suất địa lý hay loại nào khác. Chọn các hồng y rất trẻ, như ngài đã làm, cũng là một cách đề phòng sự quên lãng và khởi hứng về các giáo hoàng tương lai. Nhờ vào các nhân chứng như thế của giáo triều hiện tại, người ta sẽ nói về ngài còn lâu dài, một cách trung thành, trong hai mươi hay ba mươi năm, ở Giáo Triều và ở các mật nghị hồng y tương lai.

Hơn nữa, giả thiết mật nghị hồng y xảy ra ngày mai ở Rôma, người ta có thể cá cược rằng chân dung của vị kế tục thánh Phêrô tương lai sẽ nằm trong các danh tánh sau đây: Pietro Parolin, vị quốc vụ khanh quyền lực nhất và rất được kính trọng, chắc chắn sẽ là người được ưu ái nhất. Với các đối thủ nghiêm túc khó bề thất bại, Seán O'Malley, tu sĩ dòng Phanxicô cải cách đi xăng đan, Luis Tagle, hồng y Phi-luật-tân xuất sắc có biệt danh "Wojtyla Châu Á", Oscar Maradiaga, người Honduras nổi tiếng, thân cận Giáo hoàng Argentina, Christoph Schönborn, Tổng giám mục Đa Minh ở Vienne, luôn luôn nằm trong cuộc đua.

Cũng không quên, nếu Hồng Y Đoàn nghĩ rằng đã đến lượt Châu Phi, thì người mới đến và là út của các hồng y, Dieudonné Nzapalainga, kể cả Tổng giám mục Bangui, tu sĩ dòng Tên và là hồng y đầu tiên của lịch sử Cộng Hòa Trung Phi, đang còn là một người lừng danh chưa biết. Chúng ta muốn chấp nhận rủi ro một giáo triều được gọi kéo dài trong nhiều thập niên với một *young pope*? Tổng giám mục Bangui có thời gian để nghĩ tới điều đó và ngài có một đại lộ trước mặt: vị trẻ nhất trong các hồng y cử tri sẽ mừng 50 tuổi vào ngày 4/5/2017, có thể sẽ tham dự các mật nghị hồng y cho đến năm 2047! Giáo hoàng Phanxicô đã gặp ngài ở Thượng Hội Đồng 2014, rồi ở Trung Phi cuối năm 2015. Có lẽ đó là cuộc công du nguy hiểm nhất của giáo triều, nếu tin vào các lời tâm phúc của người phụ trách an ninh của Đức Thánh Cha. Vị giám chức rất khiêm tốn này, xuất thân từ một gia đình rất nghèo, theo học một thời gian ở Paris và ngày nay sống bên dòng sông Oubangui, trong một "lâu đài giám mục" giống như một nhà xứ thôn quê khiêm tốn. Một nhân vật rất bergoglio!

Nếu giáo hoàng da đen đầu tiên của Lịch Sử được bầu ra sau Phanxicô, thì có thể là ngài, người lịch duyệt nảy lửa trên truyền thông đại chúng và là hồng y rất bảo thủ người Guiné Robert Sarah, Bộ Trưởng Bộ phụng tự và quy cách cử hành bí tích, hình như ngày càng nghĩ đến điều ấy mà không để lộ ra gì cả, và đứng vững trong vai trò đó. Nhưng tất nhiên, sắp 72 tuổi, thời gian không thuận ưu ái cho ngài, cũng như lập trường của ngài được xếp vào hàng những người chống đối thầm lặng với Phanxicô. Tuy nhiên không có gì tuyệt vọng cả: bộ máy bầu cử của Vatican muốn một sức khỏe tầm thường hay một tuổi cao đôi lúc cũng là một luận cứ bầu cử, bảo chứng cho một giáo triều ngắn và như vậy một sự thay đổi ít khoảng cách thời gian…

Ngày 11/11/2016, ở Rôma, trong căn phòng rộng lớn Phaolô VI, các bức tường của quốc gia nhỏ bé nhất thế giới như hình luôn luôn không chứa nỗi. Ngày hôm đó, gần 4000 người bị thương tích cuộc sống, đến từ 22 nước, tề tựu nhân dịp Đại Xá lòng thương xót. Trong số họ, 1200 không nơi cư trú người Pháp, cùng đến với hồng y và giáo trưởng vùng Gaules Philippe Barbarin. Chắc chắn giáo hoàng ở đó, giữa những người bị ruồng bỏ và bạn bè bất hạnh ấy. Ngài quan sát các khuôn mặt và nói: "Chúng ta không khác biệt với những đại gia của thế giới, chúng ta tiến lên phía trước với các đam mê và mơ ước của chúng ta. Một số đam mê làm chúng ta đau khổ, nhưng những đam mê khác làm chúng ta ước mơ."

Rồi, như mọi lần, diễn từ trở nên mạnh mẽ theo cách của ngài: "Tôi biết rằng các bạn đã gặp

những kẻ bóc lột sự nghèo khổ của các bạn, nhưng ý thức về phẩm giá đã cứu các bạn khỏi nô lệ. Sự nô lệ không có trong Phúc Âm, nếu không phải là để giải phóng nó." Như một khẩu hiệu, ngài lặp lại, với những tiếng vỗ tay: "Vâng, nghèo - nô lệ, không." Rồi ngài liên hệ đến chứng tá của một người trong số các người bị ruồng bỏ mà ngài vừa nghe, ngài ghi chú mấy từ, và ngài nhắc lại bằng tiếng Pháp. Phanxicô lặp lại như có dòng điện trong đó: "Chúng ta cần hòa bình trong thế giới, chúng ta cần hòa bình trong Giáo Hội và trong các tôn giáo khác. Các tôn giáo giúp cho hòa bình lớn mạnh. […] Tôi cảm ơn các bạn đã đến thăm tôi, tôi xin lỗi các bạn nếu đôi khi tôi xúc phạm các bạn vì các lời nói của tôi, nếu một số không hiểu Phúc Âm đã đặt sự nghèo khổ ở trung tâm. Tôi xin lỗi các bạn khi những người Kitô quay mặt đi lúc gặp một người nghèo […] Chính là một biểu tượng khô cứng thiêng liêng khi lợi ích tập trung vào các sự vật phải sản xuất hơn là vào những con người phải yêu thương. Như thế mà sinh ra sự mâu thuẫn bi thảm của thời đại chúng ta: sự tiến bộ và các khả năng càng tăng, là điều tốt, nhưng lại càng có những người không thể tiếp cận được. Chính là một sự bất công to lớn mà chúng ta phải lo lắng, hơn là cần biết khi nào và làm thế nào sẽ có tận thế. Bởi lẽ, chúng ta không thể ngồi yên trong nhà khi Lazaro đứng ngoài cửa; không có hòa bình ở nhà người sống thoải mái, khi thiếu sự công bằng trong nhà của mọi người."

Phanxicô, bất chấp nghi thức và chương trình, bắt đầu cầu nguyện, những người vô gia cư (SDF) vây quanh ngài với một tình yêu vô bờ bến, sờ lên ngài, ôm choàng ngài trong một hiệp thông sâu đậm làm cho Hồng y Gǎnswein, hồng y bộ trưởng nhà giáo hoàng, phải bối rối trong giây lát, lo lắng lộ trên khuôn mặt. Giống như lặp lại, mạnh mẽ hơn, những giây phút đầu tiên của giáo triều khi, ngày 13/3/2013, Giáo hoàng Argentina đã xin đám đông tụ tập dưới chân ngài cầu nguyện để Thiên Chúa chúc lành cho ngài. Lần này, là những người nghèo nhất trong các người nghèo, những người mà ngài vừa xin lỗi một ít giây trước đó, hoàn tất cuộc vận động thiêng liêng ấy.

Dưới vòm căn phòng rộng lớn do kỹ sư và kiến trúc sư người Ý Pier Luigi Nervi xây dựng, một bài ca bất ngờ, ngạc nhiên, nổi lên còn làm cho tập tục và truyền thống bị đảo lộn: trên những nốt nhạc chua chua của đàn accordéon, *L'Auvergnat*, của Georges Brassens, được hợp xướng của những người không nơi cư ngụ Pháp ngân vang! "*Bài hát này là của em / L'Aubergnat, em không ngần ngại cho anh bốn khúc gỗ / khi trời lạnh trong đời anh…Em đã cho anh lửa khi / vô danh và vô danh tiểu tốt / mọi người có ý tốt / đã đóng cửa ngay mũi anh"…* Một tiêu đề vĩnh cửu cũng là kinh cầu hồn của SDF, mỗi lần chôn cất một người trong số họ. Một bài hát mà Brassens nói đã viết ra trong mấy giờ, "cảm hứng vì cần thiết"[13]. Brassens, lão già chống giáo quyền chửi cụ xứ, được hát lên trước giáo hoàng!

Một cơn rùng mình lan khắp cử tọa. "Thật là một giây phút phi thường, mắt tôi rơi lệ, và không phải chỉ một mình tôi. Có lẽ đó là đỉnh cao, là trái tim của Đại Xá lòng thương xót mà giáo hoàng ước mong", lời tâm sự của Pierre-Yvers Flux[14], đại sứ Thụy Sỹ cạnh Tòa Thánh, vị ngoại giao duy nhất chịu khó di chuyển ngày hôm đó, trong khi chẳng có gì bắt buộc ông. "*L'Auvergnat em ơi khi em chết/ khi phu đám ma mang em đi / dẫn em qua bầu trời / tới Cha vĩnh hằng…"*

Đồng hồ của giáo triều quay. Nhưng bản tổng kết của giáo hoàng 80 tuổi, đứng thứ năm trong bảng xếp hạng vừa qua của *Forbes* về các nhân vật có quyền lực nhất thế giới, ngay từ bây giờ đã khá tuyệt vời: ngoài cuộc đối thoại mà thường xuyên ngài thiết lập với các tôn giáo khác, ngài cũng đã trở thành một nhà lãnh đạo toàn cầu, một người của hòa bình, ứng cử viên vĩnh cửu của giải Nobel mặc dù ngài không muốn, đòi hỏi và không ngừng kêu gọi "chấm dứt tiếng thanh la vũ khí", ở Syria, ở Irak, ở Nigeria, ở Nam Soudan, ở Congo, hay ở Mexico trong cuộc chiến của các tập đoàn ma túy… "Tiếc thay, nhiều cuộc xung đột vũ khí hiện nay tiếp tục ảnh hưởng đến thế giới cho chúng ta thấy hằng ngày những

[13] "Chuyện bí mật của bài hát l'Aubergnat", *Le Figaro*, 29/10/2016.

[14] Mạn đàm với tác giả, Rome, tháng 11 năm 2016.

hình ảnh rất ấn tượng về sự khốn khổ, đói khát, bệnh tật và chết chóc", ngài viết như vậy cho Tổng thống Nga Vladimir Poutine, trước hội nghị G20 ở Saint-Pétersbourg vào tháng chín 2013, kích lệ hơn bao giờ hết việc tìm lối thoát bằng đối thoại. "Không có hòa bình, thì không thể có một hình thức phát triển kinh tế nào. Vũ lực không bao giờ đẻ ra hòa bình, điều kiện cần thiết cho phát triển." Sự can thiệp Pháp-Mỹ dự tính sát phạt chế độ của Bachar al-Assad không xảy ra. Các ngôn từ, một lần nữa, mạnh hơn các vũ khí. Nhưng hãy cầu nguyện và kể cả ăn chay, hơn một lần, ngài đã kêu gọi các tín hữu trong những tình trạng bi thảm. Phanxicô cũng cầu nguyện như ngài thở vậy.

"Tôi không phải là Tarzan", Phanxicô làm tương đối hóa trước đám đông đến nghe ngài vào ngày 14/7/2013, ở Sardaigne. Nhưng tận đáy lòng, hình ảnh nào mà giáo hoàng này, mà cũng là người thích đặt mình vào nguy hiểm ấy, muốn chúng ta giữ lấy về ngài khi ngài rời gót một cách hoàn toàn? Hình ảnh "của một con người dũng cảm luôn luôn tìm làm việc thiện, ngài trả lời một ngày nào đó, tôi không cầu xin cái gì khác[15]".

Mặt kiếng đã vỡ: Phanxicô đã để lại một hình thức di chúc đạo lý trong các lời phê phán nghiêm khắc của ngài đối với Giáo Hội, trong các cuộc chiến của ngài cho hòa bình thế giới, sự tố giác của ngài về nền kinh tế giết người, về tham ô, về các bất công xã hội… "Những giáo triều như của ngài, có ít, phóng viên già người Ý Eugenio Scalfari phủ phục thú nhận với ngài, hơn nữa ngài có khá nhiều địch thủ trong Giáo Hội của ngài"… "Tôi không nói địch thủ, đức tin đoàn kết tất cả chúng tôi, giáo hoàng sẽ trả lời một cách khôn khéo, nhưng tất nhiên, mỗi một chúng tôi có tính riêng và thấy cùng một sự việc một cách khác nhau: một cách khách quan, khung ảnh như nhau, nhưng một cách chủ quan, nó lại khác nhau[16]."

Từ hàng nghìn cây số xa đó, trong văn phòng Buenos Aires, linh mục hoàn tục già Mariano Castex đùa với các câu hỏi của chúng tôi khi được hỏi về viễn vọng của ông đối với giáo triều của người bạn cũ Dòng Tên: "Ngài quay vòng, ngài đi nhiều con đường, ngài không có đường thẳng. Chung cuộc ngài biểu trưng sự đào tạo mà chúng tôi đã được hấp thụ ở các tu sĩ dòng Tên: ngài tố giác, ngài tố giác, nhưng sâu xa, ngài không có giải pháp[17]", có phải ông phân tích một cách độc ác không? Một điện tử tự do? Castex bình luận ác ý cha Arrupe, "giáo hoàng đen" cũ, đã tuyên bố trước ông một ngày nọ: "Tôi không biết tôi đi đâu, tôi không biết Giáo Hội đi đâu, nhưng tôi đi đến đó"…

Có lẽ ở Phanxicô, Giáo hoàng tiên tri, có một ít điều đó, một ý chí rất ấn tượng phó thác cho Đấng Quan Phòng hướng dẫn mình: "Hãy tự giúp mình, Trời sẽ giúp cho". Cũng khá ngạc nhiên, con người ấy làm chủ truyền thông đại chúng một cách hoàn hảo, một cách gần như trực giác và bẩm sinh, nhưng cũng thích ém mình vào trong sự tầm thường cực điểm nhất, ngược với các tiền nhiệm của mình. Không sợ giải thích có thể xảy ra: của một con người đơn độc tiến bước một mình, tự chủ, giống như bị các người thân bỏ rơi. Đi về hướng Sainte-Marthe, về phòng Thượng Hội Đồng, trong các hành lang Vatican, luôn luôn một mình lên và xuống cầu thang máy bay dẫn tới các vùng ven của bốn ngóc thế giới. Giống như một hình ảnh cao cả khắc ghi vào chúng ta, có lẽ cuối cùng cho thấy phản ánh mật thiết nhất của lịch sử phi thường của ngài: lịch sử của một giáo hoàng mỏng manh tiến bước một mình về định mệnh của mình. Một mình, nhưng tại giao điểm của mỗi một người trong chúng ta.

Một mình, đối với và chống lại tất cả.

[15] Trao đổi với *La Voz del Pueblo*, Tres Arroyos (Argentina), 21/5/2015.

[16] Trao đổi với *La Republica*, Rome. 11/11/2016.

[17] Trao đổi với tác giả, Buenos Aires, tháng 8 năm 2016.

Khơi nguồn hiểu biết, mở lối yêu thương

Le Luong

Đạo Tràng Mai Thôn hay Làng Mai là tên gọi các thiền viện của Dòng tu Tiếp Hiện thuộc trường phái Phật Giáo Dấn Thân do thiền sư Thích Nhất Hạnh thành lập năm 1966 tại Việt Nam và nay đã hiện diện ở nhiều nước trên thế giới. Được chính thức thành lập

năm 2010 tại huyện Pakchong, tỉnh Nakhon Ratchasima miền đông bắc Thái Lan, Tu viện Vườn Ươm là nơi tu tập của gần 200 tăng ni và là trung tâm thu hút hàng ngàn người mỗi năm đến tham dự các khóa tu hay tìm kiếm hạnh phúc bằng con đường chánh niệm. Đây là nơi bốn anh em: Vinh sơn Trần Đức Hạnh, Gioan. B. Phạm Xuân Thanh, Phêrô Nguyễn Trung Phát và Phêrô Lê Duy Lượng đã có dịp trải nghiệm cuộc sống tu thiền trong năm ngày từ mùng 08 – 13 tháng 12 năm 2017. Cùng với bốn anh em từ Việt Nam sang, nhóm anh em Phan Sinh còn có các anh Gioan B. Nguyễn Gia Thịnh, Phanxicô X. Sutarja (Indonesia) đang truyền giáo tại Thái Lan, và anh John Wong, Giám hạt Hạt dòng Malaysia – Brunei - Singapore thuộc Tỉnh dòng Úc. Ngoài việc được trải nghiệm đời sống với các tăng ni, đến với pháp môn Làng Mai lần này, anh em còn được gặp gỡ chia sẻ với các anh chị em đến từ Pháp, Anh, Mỹ, Úc, Canada, Trung Quốc, Thái Lan và Việt Nam… về niềm vui và kinh nghiệm cuộc sống. Tuy khác nhau về tôn giáo, văn hóa và lứa tuổi, nhưng tất cả đều hướng về sự thực tập như một tăng thân, đi cùng nhau như một dòng sông, sống hòa hợp với nhau và tận hưởng những giây phút tự do, hạnh phúc và an nhiên trong cuộc sống.

Khoảng 19 giờ ngày thứ Sáu, anh em có mặt tại tu viện Vườn Ươm cách sân bay quốc tế Suvarnabhumi 190km về phía Đông Bắc. Tĩnh lặng, thanh bình, nhẹ nhàng, ấm áp, đơn giản, thân thiện… là những cảm nhận đầu tiên khi anh em đặt chân đến tu viện. Anh em được các thầy trong ban tri khách và thầy trụ trì Pháp Anh tiếp đón bằng những lời chào thăm ân cần cùng với bữa cơm chay đơn giản thân tình. Sau đó, anh em có giờ trò chuyện ngắn với thầy trụ trì về chương trình cũng như đón nhận một vài lời dặn dò cho những sinh hoạt sắp tới, và nghỉ đêm lúc 22 giờ trong căn phòng đã được chuẩn bị chu đáo và tiện lợi cho giới xuất sĩ.

Cũng như các tăng ni, mỗi ngày anh em thức dậy lúc 4h45 để bắt đầu một ngày mới và kết thúc mọi hoạt động lúc 22h. Tuy nhiên, anh em không có thời khóa cố định cho mọi ngày và chỉ tham gia một vài sinh hoạt

chung với các tăng ni như các giờ thực tập thiền, ngồi thiền, tụng kinh sách hoặc tụng giới, hành thiền, các giờ cơm, trà thiền, các giờ pháp thoại với quý sư thầy, chia sẻ với các cư sĩ về những kinh nghiệm sống… Tất cả mọi sinh hoạt đều hướng đến việc thực tập thiền để có thể đưa chánh niệm vào trong mọi khoảnh khắc của cuộc sống. Ngoài ra, anh em cũng sắp xếp thời gian và nơi chốn thuận tiện để cùng nhau đọc kinh phụng vụ, cử hành thánh lễ, chia sẻ đời sống huynh đệ Phan Sinh trong bầu khí thiền định.

Cùng với tăng đoàn, mỗi ngày anh em có giờ tọa thiền từ 5h30 đến 6h30 sau đó hành thiền từ 6h30 đến 7h30. Đây là hai sinh hoạt chính để thực tập thiền. Việc thực tập khá đơn giản khi chỉ cần ý thức về hơi thở và bước chân. Từ đó giúp thiền sinh ý thức về sự hiện diện của bản thân và sự kết nối với tha nhân và vũ trụ trong giây phút hiện tại để chuyển hóa khổ đau, khơi nguồn hiểu biết và mở lối yêu thương.

Bên cạnh đó, anh em còn được thực tập thiền qua việc nghe chuông, ăn chay, uống trà, thinh lặng, nói năng và ngay cả việc tắm rửa hoặc đi vệ sinh. Ngoài ra

anh em có những giờ pháp thoại với thầy trụ trì và một số thầy với những câu chuyện về thời sự xã hội, tôn giáo, kinh nghiệm tu trì… giúp hai bên hiểu nhau hơn và siết chặt tình huynh đệ giữa anh em Phan Sinh và quý sư trong tu viện. Sáng Chúa nhật, anh em được tham dự bữa ăn quá đường nhắc lại truyền thống khất thực của giới tăng ni và giúp ý thức về tình huynh đệ trong đời sống chung. Sáng thứ Ba, tu viện tổ chức lễ tiếp nhận các em chuẩn bị xuất gia được tổ chức long trọng tại thiền đường chính. Buổi lễ được bắt đầu bằng giờ ngồi thiền, tụng mười bốn giới tân tu, nghi lễ dẫn thỉnh và lễ phát nguyện. Đặc biệt, anh em có hơn hai giờ đồng hồ pháp thoại với tất cả các tăng ni vào sáng thứ Ba để giới thiệu về đức tin Công giáo, thánh Phanxicô, ơn gọi Phan Sinh và các giai đoạn huấn luyện của Tỉnh dòng Việt Nam cũng như kinh nghiệm tu trì và việc sống các lời khuyên Phúc âm. Sau cùng là những món quà mà hai bên trao gởi cho nhau cùng với những lời chúc mừng lễ Giáng Sinh bình an và thiện hảo.

Đến với Làng Mai lần này, anh em thật sự đã có những trải nghiệm quý giá về cách tu tập và đời sống của tu sĩ Phật giáo dấn thân. Qua sự thực tập của bản thân, anh em càng cảm nhận một cách sâu sắc hơn về món quà cuộc sống mà Thiên Chúa đã ban cho mình trong từng phút giây, từng hơi thở và từng bước chân. Sáng thứ Tư, sau nửa giờ ngồi thiền, anh em rời thiền viện trong niềm vui vì được có thêm những người bạn, những người anh em, nhất là có thêm sự hiểu biết để sống ơn gọi của mình một cách phong phú và hạnh phúc hơn. Tuy chỉ có năm ngày ngắn ngủi nhưng đối với anh em thì đó là khoảng thời gian không hề xa xỉ nhưng có ý nghĩa giúp mỗi người hiểu biết và ý thức hơn về đời sống đức tin và ơn gọi của mình.

HÀNH ĐỘNG NHỎ, Ý NGHĨA LỚN

Trong cuộc sống này, đôi lúc chỉ cần những hành động dù nhỏ thôi cũng có thể làm thay đổi cả những vấn đề lớn lao. Ý thức được ý nghĩa trên, nhằm chung tay bảo vệ vì một môi trường trong- xanh- đẹp, anh em nhà Tìm hiểu đã tổ chức đi thu gom rác với khẩu hiệu "**Hành Động Nhỏ, Ý Nghĩa Lớn**".

Đúng 7 giờ sáng ngày 24 tháng 12 năm 2017, với sự tham gia của Anh đặc trách cùng 31 anh em lớp 1 nhà Tìm hiểu Phanxicô Thủ Đức đã chia ra làm bốn nhóm đi theo bốn con đường khác nhau bao gồm: Đường Lê Văn Việt (nhóm 1), đường số 2 (nhóm 2), đường Đình Phong Phú (nhóm 3) và nhóm cuối cùng với đường số 7.

Xuyên suốt dọc đường anh em thu gom, nhặt túi nilon, ve chai... Sau mỗi lần gom đầy bị rác, anh em mang lại chỗ để rác tập trung nhằm xử lý, phân loại cũng như tái chế.

Hành động của anh em gây sự "**tò mò**" cho những người dân xung quanh và cũng không ít người bàn ra tán vào về những việc này. Tuy việc này chỉ là cử chỉ rất nhỏ, nhưng anh em ý thức rằng đây là việc làm cụ thể để đáp lại thông điệp Laudato si mà Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã kêu gọi toàn thể mọi người trên thế giới "*HÃY BẢO VỆ NGÔI NHÀ CHUNG CỦA CHÚNG TA*".

Xin dâng lên Chúa công việc bé nhỏ của mỗi anh em chúng con, ước gì mỗi người chúng con biết ý thức hơn trong việc giữ gìn và bảo vệ công trình mà Ngài đã ban tặng cho chúng con.

Truyền thông nhà Tìm hiểu

ĐÊM THÁNH CA MÙA VỌNG 2017

"Khi được thưởng thức và xem những màn biểu diễn của tối hôm nay, trong lòng tôi dâng dâng lên dạt dào tâm tình cảm tạ Chúa. Cảm tạ Chúa vì biết bao nhiêu cái đẹp Chúa ban cho các vùng truyền giáo của anh em Phanxicô chúng ta. Sự phong phú, sự đa dạng của của các nền văn hóa, sức sống của việc loan báo Tin Mừng được thể hiện qua sự hiện diện đông đảo của các làng đến đây. Tôi thầm cảm tạ Chúa vì những tốt đẹp đó..."

Tối thứ Hai ngày 18/12/2017, được sự cho phép và trao phó của Cộng Đoàn, anh Phêrô Nguyễn Đình Phục đã tổ chức Đêm Thánh Ca Mùa Vọng 2017 tại làng Sê Đăng, Ealũh xã Nghía Hưng, huyện Chưpăh, Tỉnh Gia Lai cho các Giáo xứ, Giáo Họ, Giáo Điểm và các làng dân tộc Banar, Jrai và Sê Đăng.

Về tham dự Đêm Thánh Ca này, có sự hiện diện của anh Phụ trách Giuse Hoàng Hữu Chi, Cố Vấn Tỉnh Dòng, Phó Ban Thánh Nhạc Giáo Phận KonTum và Chánh xứ Giáo xứ Biển Hồ Chè, anh Phó Phụ trách Nicôla Vũ Ngọc Hải, anh Giuse Đinh Thế Hoài, anh Giuse Trần Văn Long, anh Phêrô Phạm Bá Đình, anh Micae YaThu, anh Giuse Nguyễn Khánh Thông, quý thầy, quý sơ và đông đảo bà con giáo dân Kinh và dân tộc từ các vùng miền Đăkđoa, Pleiku và IaGrai.

Ngay từ 15 giờ, nhiều xe 50 chỗ, 16 chỗ, 7 chỗ và xe máy từ các nơi đổ về làm cho làng quê nghèo Sê Đăng nhộn nhịp khác thường. Bọn nhỏ trong làng ngơ ngác trước dòng người đổ về. Lúc 17 giờ, khi ánh đèn được bật lên, cả sân nhà thờ đầy người như lễ hội.

Sau khi cùng nhau dùng bữa tối, các đoàn bắt đầu chuẩn bị cho các tiết mục của mình. Tôi xin nói thêm rằng đây là Đêm Thánh Ca mang tính giao lưu, nhưng để tăng thêm sức hấp dẫn, Ban Tổ Chức có trao giải thưởng Nhất, Nhì, Ba và giải khuyến khích cho các đoàn tham dự.

Tham dự Đêm Thánh Ca này có các đơn vị sau: Giáo xứ Phaolô H'Neng, Giáo Xứ Lệ Cần, Giáo Xứ Hiếu Đức, Giáo Xứ IaTô, Giáo Xứ Biển Hồ Đức Bà, Giáo họ IaYok, Giáo Họ IaKha, Giáo Họ Suối Đục, Giáo Điểm Sê San 4, làng Bla, làng Roi, làng Bồh, Làng Dunde, Del, K'Mông, làng KuTong, Pleiku Rôh, Làng Jam, làng Ó và chủ nhà Sê Đăng. Có tất cả 32 tiết mục tham dự thi Đêm Thánh Ca này.

Lúc 18 giờ 20, sau phần chào đón và nói lên mục đích của Đêm Thánh Ca của anh Trưởng Ban Phêrô Nguyễn Đình Phục, anh Phụ trách cùng với tất cả các đoàn cầu nguyện xin ơn Chúa Thánh Thần. Anh Phụ trách nói lên ý nghĩa của việc dùng lời ca để ca tụng Chúa và tuyên bố chương trình bắt đầu.

Các tiết mục của các đoàn lần lượt được trình diễn một cách xuất sắc. Đêm Thánh Ca thật sự cảm động và sâu sắc. Khi được mời lên sân khấu để nói đôi lời cuối đêm diễn, anh Nicôla Vũ Ngọc Hải đã chia sẻ: "*Khi được thưởng thức và được xem những màn biểu diễn của tối hôm nay, trong lòng tôi dâng dâng lên dạt dào tâm tình cảm tạ Chúa. Cảm tạ Chúa vì biết bao nhiêu cái đẹp Chúa ban cho các vùng truyền giáo của anh em Phanxicô chúng ta. Sự phong phú, sự đa dạng của của các nền văn hóa, sức sống của việc loan báo Tin Mừng được thể hiện qua sự hiện diện đông đảo của các làng đến đây. Tôi thầm cảm tạ Chúa vì những tốt đẹp đó...*"

Đêm diễn kết thúc với phần công bố kết quả, làng Pleiku Roh đạt giải nhất, làng Bồh đạt giải 2, làng Sê Đăng đạt giải 3 và các làng đạt giải khuyến khích. Mọi người ra về trong bình an của Chúa.

Đưa Tin

Phêrô Nguyễn Đình Phục

TRANG THƯỜNG HUẤN

Lời giới thiệu: Trang Thường Huấn xin gởi đến quý Độc Giả phần II trong tác phẩm *Đối Thoại Giữa Một Nhà Khoa Học và Một Chuyên Viên Kinh Thánh* của Gabriel M. Allegra, OFM, dịch giả Alexis Trần Đức Hải, OFM, tr. 83-115

Phần II

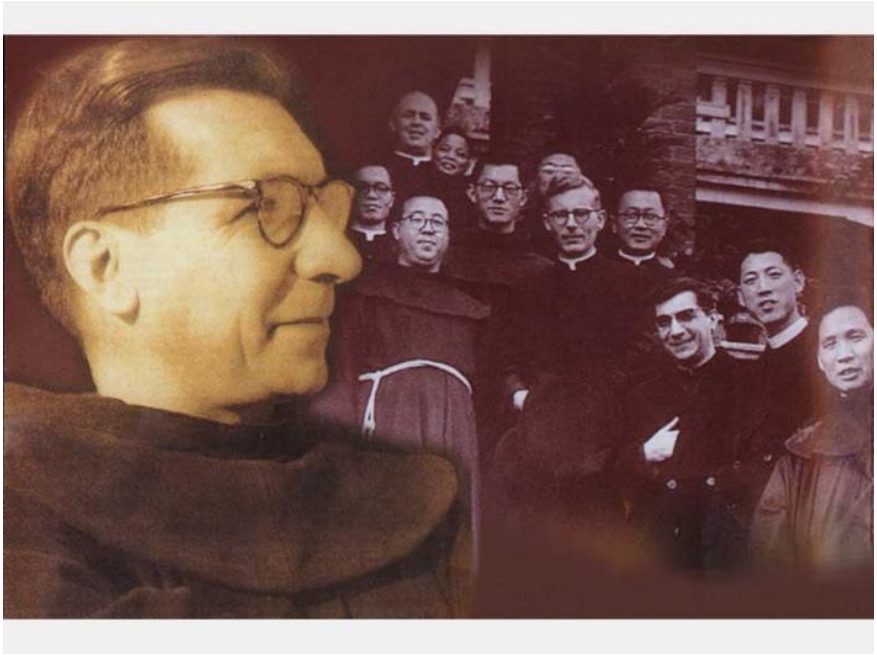

Allegra: Cha Teilhard, tôi tin là trong phạm vi của thần học, giáo thuyết quy tâm Kitô, hoặc hướng về cùng đích Kitô, như thánh Phaolô và thánh Gioan đã dạy, không phải thay thế, nhưng là đưa hệ thống tín lý cứu chuộc vào trong một cái nhìn rộng hơn, xứng đáng với sứ mệnh của Đức Kitô. Ở trong một hòa hợp như thế, cứu chuộc học truyền thống không chỉ phải được giữ nguyên vẹn, mà chắc chắn còn phải trình bày cho chúng ta, trong một ánh sáng rõ ràng hơn và nhiều tính thuyết phục hơn, tình yêu của Đức Kitô đối với Cha trên trời và đối với con người, anh em của Ngài. Để đạt được kết quả này, cần thiết phải phối hợp, trong một tổng hợp hài hòa, tất cả các dữ liệu của mạc khải, như giáo lý về Chúa Ba Ngôi, về đời sống thâm sâu của Thiên Chúa, tính ưu việt tuyệt đối của Đức Kitô, và mầu nhiệm của Thánh Giá, với ánh sáng đến từ khoa học, vốn cũng có nguồn gốc từ Thiên Chúa. Có lẽ những gì mà, - có một lúc, đã được các học giả ưu việt thời Trung cổ cố gắng thử, và, riêng những gì liên quan đến tính ưu việt tuyệt đối của Đức Kitô, đã được Scotus, thánh Bernardinô thành Sienna, thánh Laurensô thành Brindisi, và thánh Phanxicô đệ Salê cố gắng thể hiện, - ngày hôm nay, đã trở thành một công việc đáng sợ và xem ra khó có thể thực hiện bởi vì liên hệ đến cả một khối lượng to lớn các nghiên cứu khoa học. Nhưng dù sao, việc xây dựng một hệ thống thần học đầy đủ, - một hệ thống trình bày, trong ánh sáng riêng của nó, không chỉ đơn giản một khía cạnh nhưng là tất cả các khía cạnh của mạc khải, toàn bộ sự thật, mà nói theo ngôn ngữ của Dante, làm chúng ta nên cao thượng và thăng hoa (“*la verità che tanto ci sublima*”)[18] - là nhiệm vụ dứt khoát của thần học trong tương lai cận kề.

[18] *The Divine Comedy: Paradiso*, XXII, 42.

Teilhard: Đó cũng là xác tín của tôi trong nhiều năm. Cha có biết cha Charles[19] và cha Huby[20] không?

Allegra: Bản thân tôi không biết các vị đó, nhưng tôi đã đọc tác phẩm *La prière de toutes les heures* của cha Charles, và, của cha Huby, tác phẩm *Christus*, thủ bản về lịch sử các tôn giáo của ngài, cũng như đọc chú giải của ngài về Phúc Âm theo thánh Maccô, mà, nếu tôi nhớ không lầm, thì tôi tìm thấy nó trong bộ sưu tập *Verbum salutis*.

Teilhard: Tốt, vài năm trước tôi xin cả hai vị, tuy nhiên đặc biệt là cha Charles, nghiên cứu đề tài hấp dẫn này (*argument ravissant*, - tiếng Pháp ở trong bản dịch của Bonansea, *Nd.*) về tính ưu việt, hoặc sự Viên Mãn của Đức Kitô. Nhưng, hoặc do bởi các vị bận nhiều công việc khác, hoặc do - tôi nghe nói như thế - thời gian chưa chín muồi, có rất ít đóng góp trong lãnh vực này.

[Đến đây, cha Teilhard, - để trả lời một trong các câu hỏi của tôi mà vào lúc này đây tôi không nhớ cách chích xác đó là câu hỏi nào - tạm thời ra khỏi đề và đưa cho tôi một bản sao thiên khảo luận của ngài *Fossil Men: Recent Discoveries and Present Problems*, do Henry Vetch xuất bản ở Bắc Kinh năm 1943, và nói với tôi bằng những lời lẽ rõ ràng, chính xác về sự tiến hóa của loài người. Ngài nói cho tôi nghe một bản báo cáo chi tiết về sự việc khám phá ra Sinanthropus ở Choukoutien [(***Sinanthropus*: người Trung hoa; **từ ngữ Latin mới, gồm chữ** *Sina*: Trung quốc,- vì các hóa thạch được tìm thấy ở một địa điểm cách Bắc Kinh 40 km; và chữ *anthropos*: người; là từ dùng để chỉ các hài cốt hóa thạch - *Homo erectus* (người đứng thẳng) của Đông Á, cư trú ở phía Đông Trung quốc - *ND*)], và đưa ra một bình phẩm xuyên suốt thủy tổ sống cách đây 100.000 năm của con người mà ngài gọi là *homo faber* và *homo sapiens*. Tôi chăm chú lắng nghe ngài say sưa nói về một chủ đề như một người không đặc biệt chuyên môn trong lãnh vực đó, cho đến khi cha Teilhard, nếu tôi nhớ không sai, bắt đầu nói về sự biến hóa của nhóm "vượn người" (anthropoids, linh trưởng). Đến đây, tôi tỏ vẻ xem ra thích thú đề tài này hơn - dù tôi không ý thức điều này - và do đó trở nên chú tâm hơn, bởi vì ngài cắt ngang câu chuyện và nói với tôi: "*Vous avez une mine assez méditative*" (Cha xem ra có một vẻ mặt khá đăm chiêu, suy tư). Và rồi ngài tiếp tục:] Cái gì là lý do? Cha không nghĩ rằng sự biến hóa và tiến hóa mà tôi đang nói tới đây, có thể dẫn đến Đức Kitô sao?

Allegra: Ồ, vâng, tôi nghĩ rằng có thể, tuy thế, tôi vẫn chưa hoàn toàn chắc chắn.

Teilhard: Xin cha nói rõ hơn ý của cha, với *parresia* của thánh Phaolô.

Allegra: Vâng thưa cha, tôi sẽ nói. Điều làm cho tôi

---

[19] Cha Pierre Charles, Dòng Tên (1883-1954), người mà cha Teilhard quen gọi là "Pierre Charles vĩ đại", là giáo sư môn truyền giáo học ở cả đại học Louvain, Bỉ, lẫn ở đại học Gregorianum, Rôma. Ngài là tác giả của nhiều cuốn sách khác nhau về truyền giáo học và thần học khổ hạnh, trong đó có cuốn *La prière de toutes les heures*, được cha Allegra nhắc đến. Cuốn sách này đã được Maud Monahan dịch sang tiếng Anh và được xuất bản dưới tựa đề *Prayer for All Times* (Westminster, Md: Newman Press, 1949). Cha Charles không ngừng cố gắng, nhưng không có kết quả, tìm cách để các tác phẩm của Teilhard được xuất bản, đặc biệt cuốn *Le milieu divin*. Tương truyền là chính ngài gợi hứng cho cuộc tranh luận "On the Place and Part of Evil in a World in Evolution", được thêm vào như phần phụ lục cho tác phẩm *The Phenomenon of Man* của Teilhard. Qc. Cuénot, *Teilhard de Chardin*, p.6, n.8, và p. 13.

[20] Joseph Huby, Dòng Tên (1878-1948), một nhà hộ giáo người Pháp và nhà văn viết về tu đức. Ngài là đồng nghiệp và sau đó là người thừa kế của Léonce de Grandmaison (x. cước chú 12), xem ra thuận tình với lối giải thích theo phong cách của thánh Phaolô của Scotus trong tác phẩm *Saint Paul: Les Epitres de la captivité* (14th ed.; Paris: Beauchesne, 1947). Một trong các tác phẩm nổi tiếng của Huby là *Christus: Manuel d'histoire des religions* (Paris: Beauchesne, 1912), đã được cha Teilhard nhắc đến.

phải chú ý trong mô tả của cha về quá trình tiến và thăng không ngừng của chủng loại người (human species), -dường như điều này phải bắt đầu hầu như đồng lúc và lặng lẽ (*sans bruit*) trên rất nhiều địa điểm xa cách của hành tinh của chúng ta, - đó là tôi không tìm thấy ở trong đó ba sự kiện quan trọng nhất của mạc khải Kitô giáo của chúng ta. Tôi quy chiếu về ba điểm phê bình này mà tôi đã ghi lại trong bản báo cáo bằng văn bản cho Tổng Giám mục Zanin, trong tư cách là người kiểm duyệt, và tôi đã đưa cho cha xem trong lần đầu tiên chúng ta gặp nhau. Hôm nay tôi lại càng cảm thấy rõ hơn nữa sự tương phản giữa thần học tín lý, như tôi đã học, và các dữ kiện của khoa học, như đã được cha trình bày. Cho phép tôi triển khai xa hơn nữa tư tưởng của tôi, bởi vì tôi tin chắc chắn rằng chúng ta không đơn thuần đang đối phó một *quodlibetum* hoặc *quaestio disputata* (một vấn đề được tranh luận),[21] nhưng chạm đến giáo thuyết nền tảng của chương trình cứu chuộc của Thiên Chúa và khoa nhân học Kitô giáo.

Teilhard: Xin cha tiếp tục.

Allegra: Vâng, trong lý thuyết của cha, tôi không thấy được làm sao chúng ta có thể bảo vệ học thuyết về tính thống nhất của nhân loại và sự thăng hoa của nó hướng về trật tự siêu nhiên, trật tự mà từ đó nó rơi xuống xét như là một hậu quả của tội nguồn. Hậu quả là tôi không tìm thấy một chỗ - tôi muốn nói một chỗ trung tâm - dành cho Cứu Chuộc, cho Thập Giá của Đức Kitô. Những con đường của Thiên Chúa, như chúng ta biết chúng nhờ mạc khải, và những con đường của con người, - mà chúng ta biết được qua các khoa học, - phải gặp nhau. Tuy nhiên, tôi sợ rằng nếu chúng ta chấp nhận học thuyết thăng-giáng sinh vật học của cha, chúng ta không thể tránh được một xung đột giữa các con đường của Thiên Chúa và các con đường của con người.

Để có được thêm tài liệu cho chủ đề này, tôi đã đến thư viện Petang - nơi ở của hiệu trưởng Công giáo khu vực phía Bắc của Bắc Kinh - tham cứu bài viết về "Thuyết đa tổ" trong *Dictionnaire de théologie catholique*. (Từ điển thần học công giáo)[22] Tôi thấy hình như hai tác giả, những người ký tên vào bài viết này, ý thức được sự khó khăn trong việc hòa hợp lý thuyết này với học thuyết về tội nguồn. Sự loại bỏ học thuyết về tội này xem ra làm lung lay, hoặc ít là làm suy yếu rất nhiều, một trong các nền tảng của giáo lý về cứu rỗi của thánh Phaolô: *primus Adam, novus Adam* (Ađam đầu tiên, Ađam mới). Cũng vậy, nếu không có vết thương mà tội nguồn gây ra trên bản tính nhân loại, người ta sẽ gặp khó khăn hơn trong việc giải thích cuộc đấu tranh giữa *mysterium iniquitatis* (mầu nhiệm tội lỗi) và vương quốc của Thiên Chúa, vương quốc đã khởi đầu trong vườn Eden. Và sẽ như thế nào đây lịch sử luôn luôn hiện tại của cuộc chiến này - chứng từ của Khải Huyền - một cuộc chiến mà chúng ta là những khán giả đáng thương, và phải chăng nó có thể sẽ trở nên tệ hại hơn trước khi Chúa chúng ta đến lần thứ hai? Tuy nhiên tôi phải thú nhận rằng, bởi vì do chiến tranh, như chúng ta hiện nay đang ở Bắc Kinh, chúng ta bị giới hạn trong mọi nghiên cứu: Kinh thánh, triết học, thần học, - do đó, tất cả những gì tôi nói phải được hiểu trong ánh sáng của những học tập quá khứ của tôi, trong đó một số, ở vào thời điểm này, có lẽ đã quá lỗi thời. Thưa cha, tôi hy vọng cha bỏ qua cho tính thẳng thắn của tôi.[23]

Teilhard: Không cần có sự tha thứ; ngược lại, tôi hết lòng biết ơn cha về tính thẳng thắn này của cha, và tôi sẽ cố gắng đền đáp lại bằng sự tử tế. Trước tiên, tôi muốn chỉ ra rằng việc bỏ qua giáo thuyết về tội nguyên tổ, -vốn không thuộc về phạm vi nguyên cứu của hiện tượng của con người, - và việc chối bỏ nó là hai sự việc khác

---

[21] *Quodlibet* hoặc *Quaestiones quodlibetales* là từ dùng để chỉ các cuộc tranh biện được tổ chức mỗi năm hai lần, - dịp Phục sinh và Giáng sinh, - trong các đại học thời Trung cổ, và đặc biệt ở đại học Paris. Các cuộc tranh luận này được mở ra cho công chúng tham dự, và vì không có chủ đề đặc biệt nào được chỉ định, các người tham dự có thể hỏi Giáo sư chủ trì về bất cứ đề tài nào: do đó có từ *disputationes de quolibet*. Ngược lại, *Quaestiones disputatae* là những tranh luận thường kỳ được tổ chức trong năm, trong đó vị Giáo sư chủ trì đề nghị và khai triển một đề tài đặc biệt và trả lời các vấn nạn nêu lên bởi các sinh viên.

[22] X. Vol. XII (2), cols. 2520-2. Bài "Thuyết đa tổ" do A. và J. Bouyssonie

[23] Từ thời điểm các cuộc trao đổi của cha Allegra với cha Teilhard cho đến nay, đã có nhiều bài viết về tội nguyên tổ, và đã có nhiều cố gắng, kể cả của các nhà thần học và các nhà chú giải Công giáo, chú giải Kinh thánh phù hợp với thuyết tiến hóa và thuyết đa tổ. Để có một định giá về các quan điểm này, xin xem *New Catholic Encyclopedia* (1967), mục "Original Sin," X, 776-781; "Evolution, Human," V, 676-685; 'Polygenism," XI, 539-540.

nhau. Do ơn gọi, tôi là một nhà khoa học; tôi nghiên cứu các hóa thạch của con người, và rút ra từ sự nghiên cứu này những kết luận buộc tôi phải chấp nhận. Khi làm thế, tôi xác tín rằng tôi phục vụ cả cho chính nghĩa của sự thật lẫn cho chính nghĩa của Thiên Chúa. Ước mong duy nhất của tôi là các nhà thần học đừng có thiển cận, nhưng, tốt hơn, nên có lòng muốn xem xét lại các dữ liệu mạc khải trong ánh sáng của những chân lý của những lãnh vực khác, như trong trường hợp của chúng ta, các chân lý của lãnh vực khoa học. *Ánh sáng không thể dập tắt ánh sáng*. Hãy nghĩ về, trong chốc lát, thưa cha, bảng niên đại Kinh Thánh. Tôi tin rằng, ngày nay, không một nhà chú giải nào có thể giá lại có thể cho rằng sự sống của loài người xuất hiện cách đây sáu ngàn năm, hoặc bảo vệ tính phổ quát của hồng thủy, hoặc chấp nhận tường thuật về nguồn gốc của các ngôn ngữ khác nhau như được kể lại trong sách Sáng Thế ký, móc nối lại với việc xây tháp Babel. Vài học giả Kinh Thánh nói với tôi rằng tường thuật về 10 tai họa của Ai cập và việc dân Do thái đi qua Biển Đỏ có lẽ nên được giảm bớt đi phần giải thích theo hướng phép lạ. Từ đó, cha có thể đoán tôi nghĩ gì. Các điều này và những vấn đề tương tự đã không được, và đã không thể được nêu lên bởi các Giáo phụ và các tiến sĩ của Giáo hội ở vào thời của các ngài. Cũng như chúng không thể được nêu lên ở thế kỷ trước, hoặc, chúng ta có thể nói, trong thế kỷ của Galilê. Tuy nhiên khi khoa học áp đặt các vấn đề này trên các nhà thần học, họ phải đối diện chúng và, sau một thời gian do dự và tranh cãi, họ phải giải quyết chúng phù hợp với những dữ liệu không thể chối cãi của khoa học.

Cha có thể phản bác nói rằng đây chỉ là những vấn đề không quan trọng. Tôi đồng ý với cha trong mức độ liên can đến tuổi của chủng loại người, hoặc những vấn đề khác ví dụ như giá trị lịch sử của bài tường trình về tháp Babel, một trận hồng thủy trên toàn mặt đất, các tai họa của Ai cập và việc tiếp theo đó là việc đi ngang qua Biển Đỏ. Tuy nhiên, khi nguồn gốc vũ trụ và việc nghiên cứu nguồn gốc loài người đang bị đe dọa thì cha phải chấp nhận rằng các vấn đề này không chỉ còn là những vấn đề không quan trọng. Về tường trình các giáo lý này của Thánh Kinh, tôi nghiêng về việc tin rằng Kinh Thánh là một trình thuật tôn giáo tuyệt vời, mang tính cách dân gian, cần phải được bổ túc bởi các dữ kiện của khoa học. Khoa học, đến lượt nó, phải đi theo con đường và các phương pháp nghiên cứu riêng của nó, không có bất kỳ ý định nào ủng hộ một hệ thống tư tưởng cá biệt, hoặc có bất kỳ một thái độ thiên vị nào. Với tinh thần và thái độ độc lập loại này, nhà khoa học sẽ đi đến, trong công việc của họ, một số kết luận chắc chắn và dứt khoát mà nhà thần học phải lưu ý và đưa chúng hòa nhập vào trong hệ thống riêng của mình. Hãy nghĩ, chẳng hạn, về cuộc cách mạng khoa học thực sự xảy ra sau Galilê, và -nhưng ở đây tôi nói với tư cách là một người quan sát - cũng như về khái niệm phổ quát và nhân bản hơn của luật quốc tế, được phát triển như một kết quả của việc khám phá ra Châu Mỹ.

Chắc cha biết sự kiện là nhiều nhà thần học, có lẽ đa phần trong họ, có một kiến thức uyên bác đầy ấn tượng về những vấn đề ngoại vi, trong khi đó họ hoàn toàn thiếu hiểu biết về những vấn đề quan trọng nhất của việc hình thành vũ trụ, hình thành con người, *Đức Kitô Viên Mãn*, nghĩa là Đức Kitô hoàn vũ, hoặc, nói theo kiểu cha ưa thích, tính ưu việt tuyệt đối của Đức Kitô. Trong tiểu luận *La Parole attendue* của tôi, tôi đã cố gắng diễn tả những gì tôi chờ mong nơi thần học tương lai. [Đến đây, cha Teilhard đọc cho tôi nghe vài đoạn trong tác phẩm này của ngài, và ngài nhấn mạnh cách đặc biệt trên các khẳng định sau: "Sự Viên Mãn: Đây là tổng hợp nhiệm mầu của cái không được tạo thành và cái được tạo thành, sự hoàn tất trọn vẹn, cả lượng lẫn phẩm, của vũ trụ trong Thiên Chúa. Không thể nào đọc thánh Phaolô mà không tức thời bị đánh động bởi tầm quan trọng cơ bản mà ngài gán cho khái niệm này, - được hiểu trong nghĩa hiện thực tuyệt đối của nó, - nhưng lại có một chỗ tương đối không rõ ràng, ở đó, mãi cho đến nay, nó bị các nhà giảng thuyết và các nhà thần học bỏ qua, và tính thích hợp tuyệt vời của nó đối với những nhu cầu tôn giáo của thời đại này.]

Ai biết? Mà biết đâu sẽ có một Công đồng chung đem lại cho Giáo Hội một sức sống mới mẻ thích hợp với thời kỳ sôi động trong đó chúng ta đang sống, và ở trong đó chúng ta sẽ phải sống càng ngày càng sống động hơn nữa.

Allegra: Cha Teilhard, các suy tư của cha làm tôi nghĩ đến Pascal, Dante và Voltaire.

Teilhard: Đến Voltaire? *Mais vous êtes épatant*! (Nhưng điều

này thật tình làm tôi ngạc nhiên!)[24]

Allegra: Vâng thưa cha, đến Voltaire, và tôi hy vọng là cha sẽ không bị xúc phạm. Bởi vì tôi có phép được đọc các sách bị cấm (bởi Giáo hội, *Nd.*), tôi mượn của giáo sư Vargas một hợp tuyển vô cùng thú vị về Voltaire, trong đó tôi bắt gặp một tư tưởng đánh động tôi: "Những cuốn sách nhạt nhẽo nhất là những cuốn có tham vọng giải thích mọi sự." Khẳng định này thì đúng nhưng chưa hoàn toàn; nó còn phải có bộ phận tương ứng của nó nữa: "Những cuốn sách hữu ích nhất là những cuốn kích thích độc giả nghĩ về chính mình." Bây giờ Dante và Pascal làm tôi suy nghĩ, và tôi bảo đảm với cha rằng các lời nói của cha hôm nay cũng sẽ làm tôi suy nghĩ, và suy nghĩ rất nhiều! Cám ơn cha về món quà của cha.

Teilhard: Đúng hơn là tôi sẽ phải cám ơn cha vì cha đã hiểu tôi rất nhiều. Vâng, không thể khác hơn thế được: *Ánh sáng không thể dập tắt ánh sáng.* Tuy nhiên, tôi muốn thêm một điều nữa. Sự phản đối của cha đối với Parousia (Quang lâm, Đức Kitô lại đến, *Nd*) mà tôi bàn đến ở cuối cuốn sách của tôi, xem ra, đối với tôi, như bị một chút ảnh hưởng của lý thuyết tĩnh thái. Và có vẻ như cha có một sự nhạy cảm và một trực giác mạnh về chân lý mạc khải, làm cha có khả năng hiểu những khẳng định rõ ràng, mặc dù ngắn gọn này của thánh Phaolô trong lá thư của ngài gởi các tín hữu Rôma, chương 8, câu 22: "*Omnis creatura ingemiscit et parturit usque adhuc*" (Muôn loài thụ tạo cùng rên siết và quằn quại như sắp sinh nở.), và nơi khác: "*Nolumus expoliari sed supervestiri'* (Chúng ta không muốn cởi bỏ cái này, nhưng lại muốn trùm thêm lên mình cái kia. II Cor. 5: 4). Tôi chắc là cha nắm bắt được ý của tôi. Cha nghĩ sao về điều này?

Allegra: Vâng, về điểm này, đúng là tôi đã dè dặt kín đáo trong lời nói. Tuy nhiên, đó là vì do bản chất của đề tài, - cánh chung học, - mà Parousia chỉ là một thời điểm trong đó, mặc dù là thời điểm cao cả và vinh quang nhất. Đây không phải là một đề tài dễ. Cha Teilhard, như cha biết, giáo thuyết cánh chung học bao gồm nhiều khó khăn không thể coi thường được. Trong Phúc Âm nhất lãm, chúng ta có bài giảng về ngày tận cùng mà ý nghĩa đích thực của nó còn chưa được hoàn toàn mạc khải cho chúng ta, trong khi ở trong Phúc Âm thứ tư, đề tài lại được rút gọn hoàn toàn vào những điểm chính yếu. Nếu chúng ta quay sang sách Khải Huyền và hai lá thư của thánh Phaolô gởi cho các tín hữu Thêxalônika, - tôi bỏ sang một bên một số ám chỉ mà thánh Tông đồ nói đến chỗ này nơi nọ ở trong các lá thư khác, - chúng ta nhận thấy rằng thời điểm quan trọng nhất, hoặc đỉnh điểm của cánh chung, nghĩa là sự xuất hiện lần thứ hai của Chúa chúng ta, được mô tả cách phong phú bằng những biểu tượng và những ngụ ngôn mà, tất cả những gì tôi có thể nói cách chắc chắn, là những gì được chứa đựng trong kinh Tin kính của các Tông đồ. Đối với những vấn đề còn lại, các nhà chú giải không nhất trí với nhau trong các giải thích của họ.

Điều này sẽ cho cha một ý tưởng tại sao, sau khi biểu lộ sự dè dặt của tôi về ý nghĩa của Cứu Chuộc, tôi nghĩ tốt hơn nên giản đơn nhắc đến sự kiện là Quang lâm được trình bày như một bổ sung tự nhiên của quá trình hình thành nhân loại. Giả sử con người tiến lên và hội tụ về cảnh vực siêu việt con người, điểm Ômêga, và một cuộc thăng tiến hội tụ như thế là do tác động của Lực tiến (*Évoluteur*) của vũ trụ qua tiến trình hình thành vũ trụ và con người, "*Đức Kitô Vĩ Đại*", thì sẽ xảy ra một cách rất hợp lý là cha sẽ trình bày Quang lâm như điểm tiến hóa quyết định của sự trưởng thành tập thể, hoặc, tôi có thể nói, như điểm cuối tự nhiên của sự tiến hóa có mục đích của chủng loại người. Có một vài điều đúng trong mô tả lạc quan này về Quang lâm, tuy nhiên tôi không nghĩ là nó bao gồm tất cả sự thật được mạc khải.

[24] Sự ưa thích đặc biệt mà Teilhard dành cho Voltaire có thể do, giữa các yếu tố khác, sự kiện là ngài có quan hệ bà con xa với ông phía bên mẹ của ngài. x.Cuénot, *Teilhard de Chardin*, p.1.

HOA QUẢ HÒA BÌNH

Hòa bình hoa quả **tình thương**,
Bởi cây **nhân ái**, **khiêm nhường** trổ sinh.
Đây là hoa trái Thánh Linh,
Bình an hoan lạc chân tình vị tha.
Chính nhờ biết sống **chan hòa**,
Cùng bao kẻ khác đậm đà **lòng nhân**.
Chẳng ai ưa thích tranh giành,
Tiền tài danh vọng làm phần riêng tư.
Cõi lòng chan chứa **nhân từ**,
Để yêu nhân thế chẳng trừ một ai.
Cùng nhau hướng đến tương lai,
Dựng xây thế giới ngày mai huy hoàng.
Tình người, **nghĩa Chúa** chứa chan,
Cuộc đời người thế **bình an** vững bền.
Cùng nhau tiến bước đi lên,
Đến quê hằng sống ở trên **Thiên Đàng**.

Ngày 01-01 dương lịch,
ngày cầu cho Hòa bình Thế giới.
01-01-2018
Hai Tê Miệt Vườn

HOA TRÁI CHIẾN TRANH

Chiến tranh, **khủng bố** khắp nơi
Khiến cho cuộc sống con người **đau thương**.
Cuộc đời nhân thế vấn vương,
Bởi bao tội ác, ghen tương hận thù.
Chúng là những đám mây mù,
Phủ che tâm trí cầm tù **lòng nhân**.
Thế nhân ưa thích **bạo hành**,
Với bao hành động **bất nhân** hại người.
Trên môi tắt hẳn **tiếng cười**,
Tai nghe **bom đạn** rền trời nổ vang.
Tình người nay đã **tiêu tan**,
Chỉ toàn chết chóc hoang tàn khắp nơi.
Thảm sầu chất chứa lòng người,
Khiến cho cuộc sống lệ rơi đêm ngày.
Vũ hoàn chẳng có chi hay,
Ngập tràn **sự ác**, tan bay **điều lành**.

Vì chối bỏ chân lý tình thương, con người gây hận thù chiến tranh khắp nơi, mọi thời.
01-01-2018
Hai Tê Miệt Vườn

Người đã khóc

Viễn Đông non nước chập chùng
Trầm ngâm tha thiết trong lòng đắn đo
Trán Người lộ nét âu lo
Núi cao sông rộng làm cho ngại ngừng
Mắt Người rơm rớm bao dung
Ngậm ngùi thương xót vô cùng thương đau
Xa gần lần lựa trước sau
Cân đong từng chữ thâm sâu ý lời
Hoà chung Hồi Phật rạng ngời
Như sông nối núi vô bờ vô biên
Trường ca bất tử Mẹ Hiền
Thương đau quá khứ một thiên sử dài
Tự do chọn chốn Cao Dày
Một vùng non nước đó đây chập chùng
Bốn bề có Chúa thuỷ chung
Người khóc thiên hạ khóc cùng Người ơi...

***Hồng Giáp,* đồng hành cùng ĐTC, Myanmar-Bangladesh, 2017.**

CÁC NGÀY GHI NHỚ THÁNG 1 – 2 – 2018

Mừng Bổn Mạng Cấc Cộng Đoẩn

Ngày	Thánh Bổn mạng	Cộng Đoàn
01/01	Đức Ma-Ri-A, Mẹ Thiên Chúa	Pleiku
03/01	Danh Cực Thánh Chúa Giê-Su	Thanh Hải

Mừng Bổn Mạng Anh Em

Ngày	Tên Thánh	Họ Tên	Cộng Đoàn
07/01	Carôlô	Nguyễn Thành Triệu	Bình Giã
28/01	Tôma Aquinô	Đặng Tiến Vãng	Học Viện
31/01	Gioan Bosco	Nguyễn Văn Đình	Thủ Đức
06/02	Antôn	Nguyễn Văn Chúc	Du Sinh

Lễ Giỗ Anh Em Qua Đời

Ngày Qua Đời	Họ Tên	Ngày Qua Đời	Họ Tên
03/01/1979	Julien Dujardin	04/02/1992	Marie Francois Aubry
10/01/1961	Rémi Leprêtre	01/02/2004	Angiêlô Nguyễn Sĩ Thư
13/01/1955	Phaolô Nguyễn Văn Hiếu	02/02/1954	Jean Bernard Ramon
13/01/2004	Giuse Nguyễn Văn Am	04/02/1992	Marie-Francois Aubry
14/01/2017	Corentin Savary	12/02/2014	Tôma Huỳnh Thông
16/01/1982	Micae Trần Văn Nghi	20/02/1981	Joel Cotty
17/01/2017	Stêphanô Nguyễn Mạnh Tân	26/02/1970	Léonard Ramon
20/01/1998	Vinh sơn Hoàng Văn Lư	28/02/1997	Anphong Trần Phước Đức
30/01/1980	Jean Marie Couden		

Gặp Gỡ Anh Chị Em Trong Gia Đình Phan Sinh Việt Nam, 14/12/2017

Gặp Gỡ Anh Em Huấn Luyện Khởi Đầu, 15-16/12/2017

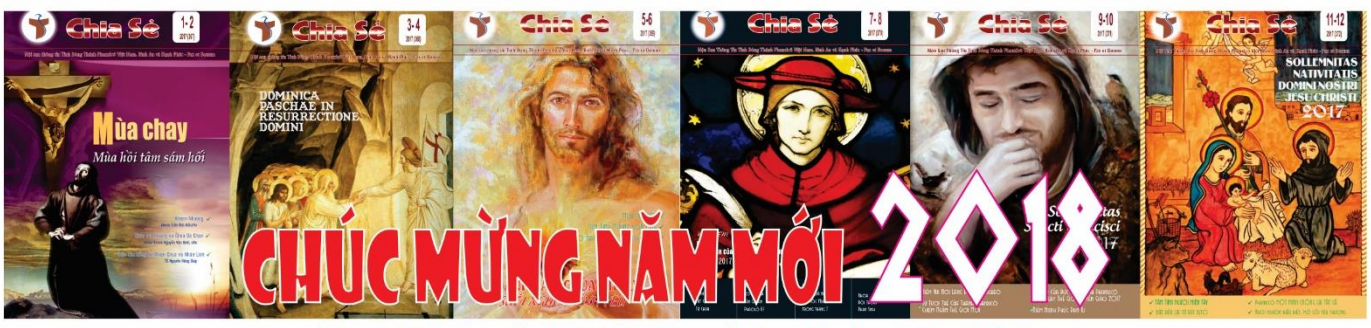

CHÚC MỪNG NĂM MỚI 2018

Địa chỉ liên lạc: 3-5 Mai Thị Lựu, Đakao, Quận 1, Tp. HCM
028 3822 2294 Báo chia sẻ: baochiaseofm@gmail.com web: www.ofmvn.org